

p. 18

Via Veneto

"L'alta gastronomia s'ha democratitzat"

p. 20

Projecte Fènix

Un hort per renèixer després de les drogues

p. 34

Joves

L'associacionisme no progressa

p. 6

Metro L9

Les obres es reprenen a Sarrià

p. 10

Neix a Vallvidrera la primera biblioteca de llavors

C/CALVET 61
TF.933 620 708
info@motosturo.com
www.motosturo.com

motosturo
concessionari oficial **KYMCO**

VIDRES I TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC A SARRIÀ

30 ANYS D'EXPERIÈNCIA

ALUSPAI
PROJECTES I SOLUCIONS D'ESPAYS

C. Ivorra, 18 - 08034 Barcelona
T. 932 051 021 - 932 803 288
aluspai@aluspai.com / www.aluspai.com
www.cristaleriaaluspai.com

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a dissabte
10-14.30 / 15.30-18 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari

de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14.30 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (netegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
(Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)

Tel. 669 893 140

Nota79
BARCELONA LIVE MUSIC BAR

BLAUDECOR

c/ Francesc Pérez-Cabrero, 7

08021 Barcelona

Tels. 93 209 78 74

/ 93 183 09 82

/ 93 183 09 83

Fax: 93 200 61 72

www.blaudecor.com

BLAUDECOR

ReformasB&B

DECORACIÓN

REFORMAS

PROYECTOS

© 2021 Nota79

ES POT PREVENIR EL CÀNCER DE CÒLON?

LA PREVENCIÓ CONTINUA SENT LA MILLOR APOSTA PER A REDUIR LES MORTS PER CÀNCER. EVITANT ELS PRINCIPALS FACTORS DE RISC ES PODRIEN EVITAR UNA GRAN PART D'ELLES. S'HAN AVALUAT ELS FACTORS DE RISC MÉS ESTRETAMENT RELACIONATS AMB EL CÀNCER DE CÒLON:

OBESITAT

El sobrepès i l'obesitat augmenten el risc de patir càncer de còlon tant en els homes com en les dones, encara que aquesta associació sembla ser major entre els homes. Mantenir-se en un pes saludable disminueix el risc.

EDAT

El risc de desenvolupar càncer de còlon augmenta amb l'edat. Encara que pot aparèixer en adults joves i adolescents, la majoria dels casos de càncer de còlon es presenta en persones majors de 50 anys. L'edat mitjana al moment del diagnòstic és de 68 anys en homes i 72 anys en dones.

ANTECEDENTS FAMILIARS DE MALALTIES DE CÒLON

MALALTIA INFLAMATÒRIA INTESTINAL (MII)

Les persones amb MII, com a colitis ulcerosa o malaltia de Crohn, poden patir una inflamació crònica de l'intestí gros. Això augmenta el risc de càncer de còlon.

PÒLIPS ADENOMATOSOS (ADENOMES)

Alguns tipus de pòlips, denominats adenomes, poden transformar-se amb el temps en càncer de còlon. Els pòlips es poden extirpar per complet mitjançant la colonoscòpia.

INACTIVITAT FÍSICA

Les persones amb un estil de vida sedentari, és a dir, que no fan exercici físic regularment i romanen molt temps assegudes, tenen un major risc de patir càncer de còlon. Augmentar la intensitat i quantitat de l'activitat física pot ajudar a reduir el seu risc.

ALIMENTACIÓ

En general, una alimentació amb un alt contingut en fruites, verdures i aliments integrals i amb un baix contingut de carns vermelles i processades, redueix el risc de càncer de còlon. Molts estudis han trobat un vincle entre les carns vermelles o carns processades i un major risc de patir-lo. Quant a l'alcohol, existeix un major risc de càncer de còlon vinculat a un augment en el consum de begudes alcohòliques.

DIABETIS MELLITUS I RESISTÈNCIA A LA INSULINA

Les persones amb diabetis tipus 2 tenen un major risc de patir càncer de còlon. Tant la diabetis tipus 2 com el càncer de còlon comparteixen alguns dels mateixos factors de risc, com tenir sobrepès i inactivitat física.

El càncer de còlon suposa un veritable problema de salut pública pel seu alt nivell d'aparició i per la seva mortalitat. La seva curació depèn fonamentalment de l'estadi en el qual es diagnostica. Existeixen tècniques de diagnòstic i terapèutiques com la Colonoscòpia, imprescindible per al diagnòstic precoç i el tractament d'aquesta patologia.

És important tenir en compte que davant qualsevol símptoma digestiu d'alarma, haurem de posar-nos a les mans expertes d'un centre especialitzat en Aparell Digestiu.

Clínica ServiDigest
CENTRE MEDICOQUIRÚRGIC
APARELL DIGESTIU, METABOLISME, NUTRICIÓ I OBESITAT

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARMÉ ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, MARTA TRIUS,
MARIA ANTÒNIA FONT

Correcció
MARIA ANTÒNIA FONT,
HÈCTOR LLULL I PAU ORÓ

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MÓRA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
**Neix la primera biblioteca
de llavors a Vallvidrera**
© Sergi Alemany

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

L'hivern va passant setmanes, sense pressa, amb freds moderats i amb una sequera que és habitual en aquesta època de l'any, la que recull menys pluja al país. Però ja fa temps que no plou i la natura se'n va ressentint. El recolliment hivernal el trenaran les festes d'aquest final de mes, amb l'arribada de Carnaval i les cavalcades de Sant Medir. Aquestes festes gairebé anunciaran una primavera que, si les pluges no arriben abans, començarà seca.

Al diari de febrer hi ha articles sobre la importància de la natura fins i tot en una ciutat com la nostra, amb relativament pocs espais verds. És remarcable el projecte de la primera biblioteca pública de llavors de Barcelona, un projecte que permet recollir el passat en perill d'extinció per convertir-lo en futur. O un hort urbà a les Tres Torres que té el propòsit d'ajudar a rehabilitar a persones que han estat enganxades a les drogues. La natura també és present en l'exposició "La lluna de lotus", al Monestir de Pedralbes, on una monja budista del segle XIX converteix en art, poesia i espiritualitat les manifestacions naturals.

En aquest diari també hi ha informació de les portes obertes de les escoles del districte. És ara quan moltes famílies han de decidir l'escola dels fills per l'any vinent, una decisió sempre delicada. I febrer també és el mes que ens visita en Carnestoltes, un moment que tradicionalment era de festa i disbauxa abans del llarg període de la Quaresma, caracteritzat per l'austeritat. Carnaval, però, també ens diu que els dies són cada vegada més llargs, amb més hores de sol, que l'hivern es va acabant i falta poc per l'esclat de la primavera. ■

Sumari

- 4 **AGENDA**
- 5 **Nomenclàtor: El carrer de la Immaculada** J. MESTRE
- 6 **ACTUALITAT**
Vist al Twitter
Estació a Francesc Macià EL JARDÍ
Les obres de l'L9 EL JARDÍ
- 8 **L'Ajuntament oblida els barris de muntanya** S. ALEMANY
Roben dos quadres de Dalí EL JARDÍ
- 10 **Neix a Vallvidrera la primera biblioteca de llavors** S. ALEMANY
- 12 **Batlle es compromet amb Construïm La Sarrianea** EL JARDÍ
El drama del carrer Escipió C. ROCAMORA
- 14 **OPINIÓ**
J. CLOTET, G. VILALTA, J. DE OLEZA, N. RABASSÓ
- 16 **M. ROYO, J. BUSCÀ, M. FERNÁNDEZ**
- 18 **GENT DEL BARRI**
Entrevista: Pere Monje S. ALEMANY
- 20 **REPORTATGE**
Un hort urbà per renéixer després de les drogues S. ALEMANY
- 22 **CULTURA**
Torna el cycle Veus a Vil·la Florida E. SANT
Falsterbo inicia la gira de comiat al Teatre de Sarrià S. ALEMANY
- 24 **Semblances: Xavier Montsalvatge** M. CASTELLET
- 25 **Història: Quatre cadàvers al torrent de les Monges** J. BIGUES
- 26 **El relat: L'escot** M. BERTRAN
- 27 **Rengetsu, entre l'art i l'espiritualitat** J. MESTRE
- 28 **Les ressenyes de la Casa Usher: BCNegre**
28 artistes exposen els seus treballs al Pere Pruna J. COMPAIRÉ
- 29 **Celebració del 125è aniversari del Centre Sant Vicenç de Sarrià** J. MESTRE
- 30 **Patrimoni protegit a la vall de Valldonzella** SOM COLLSEROLA
- 32 **EXPLORAR EL JARDÍ**
Pins blancs centenaris M. J. TORT
- 33 **La fredeluga** E. CAPDEVILA
- 34 **LA MIRADA JOVE**
L'associacionisme juvenil no progressa S. ALEMANY
El joc, una gran eina educativa C. BOSOM
- 35 **Per justícia amb la Marga** F. VIVES
Quan una sorpresa guia l'aprenentatge ESCOLA DECROLY
- 36 **PER ALS PETITS DE CASA**
- 37 **CUINA I NUTRICIÓ**
L'ametlla amarga F. V. SERRA
Prioritzar aliments amb densitat nutricional A. VILARRASA
- 38 **GENT GRAN**
Gestió d'emocions i cura C. MARTÍNEZ
La guerra ha terminado M. CORNET
- 39 **GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES**

OUTLET BCN SURF SHOP

WINTER IS COMING

Carrer Balmes 310 - Barcelona tlf 932 41 23 83
Dilluns a Dissabte de 10:30 a 14:00 i 17:00 a 20:30

@outlet_bcn_surf

TOT 50% DE DESCOMPTA

Fins al 3 de març de 2022

Cal inscripció prèvia per assistir a la majoria d'activitats, ja que els aforaments són limitats i amb les mesures de seguretat per la pandèmia. Recomanem fer una consulta al web diarieljardi.cat o al mateix centre cultural.

FEBRER

FINS AL 15 DE FEBRER

► Premis Teatre de Sarrià (V edició)

Teatre de Sarrià

c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

► Exposició: **Col·lectiva d'artistes**

Centre Cívic Sarrià

c/ d'Eduardo Conde, 22

► Exposició: **Sarrià 1921.**

Centre Cívic L'Elèctric

ctr. de Vallvidrera a Sant Cugat, km 6,5

FINS AL 22 DE FEBRER

Exposició: **Nascuda el 31 de novembre**, d'Helena Anillo

Casa Orlandai

c/ Jaume Piquet, 23

3 DIJOUS

► 17 h

Cine Club: **Con la muerte en los talones.**

Can Fàbregas

plaça de Pere Figuera i Serra, 1

► 19 h

Música Z: **Bòreas Ensemble**

Centre Cívic Vil·la Florida

c/ Muntaner, 544

4 DIVENDRES

► 17.30 h

Dia de l'intercanvi: **Un fil per un botó**

Centre Cívic Vil·la Urània

► 18 h

30 y tantos, el musical

Centre Cívic L'Elèctric

► 19 h

Teatre comunitari: **Lentament sense desig**, amb el Col·lectiu ArtlsBesos

Centre Cívic Can Castelló

c/ Can Castelló, 1-7

► 19.30h

Trio Jakob.

Obres de Brahms i Haydn.

Jardí dels Tarongers

c/ de la Ràbida 5

Aportació: 10 €

► 20 h

Entorn de la guitarra:

Guajira a mi madre, amb

Alí Arango.

Centre Cívic Pere Pruna

c/ Ganduxer, 130

► 20 h

L'imperdible del divendres:

Brutalismes, amb La Sentina

Casa Orlandai

Preu: 3 €

► 20.30 h

Cruïlla Primavera 2022:

Arde Bogotá + Ocata

Sala Luz de Gas

c/ Muntaner 246

5 DISSABTE

► 10 h

Passejada: **On posem els peus: les pedreres d'Olorda**, amb Eduard Bernadich.

Centre Cívic Vallvidrera

c/ d'Elisa Moragas i Badia, 2

(Mercat, provisional)

► 11 h

Nadons a la Casa Orlandai:

El bosc màgic d'en Floç,

amb el grup Xiu Xiu. Fins a 3 anys.

Casa Orlandai

Preu: 3 €

► 17 h

"Teràpia" teixiril.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 20 h i diumenge 6, 18 h

Teatre: **Els Brugarol**, de

Ramon Madaula

Teatre de Sarrià

c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

Entrada general: 20 €

DEL 6 DE FEBRER

AL 3 D'ABRIL

Davidelfin i uns altres.

Enfants terribles de la moda.

Fundació Rocamora

c/ Ballester, 12

6 DIUMENGE

► 11 a 13 h

Ruta Mercè Rodoreda

Punt de trobada: Vil·la Florida,

c/ Muntaner, 544

Preu: 9 €

Organitza Òmnium

► 18 h

Bluesix

Nota 79

c/ Vallirana, 79

7 DILLUNS

► 18 h

Sistemes complexos:

La ciència de les 'fake news',

amb Emmanuelle Cozzo

Centre Cívic Vil·la Urània

► 19 h

Música Z: **Delia Quartet.**

Quartet de saxòfons

Casa Orlandai

8 DIMARTS

► 17 h

Conferència: **Millor prevenir**

que apagar, a càrrec de

Bombers.

Centre Cívic Can Castelló

► 17 h

Ens expliquen: **Personatges**

dels carrers del barri, amb

Imma Solà-Morales

Casal Sant Ildelfons

c/ de Marià Cubí, 111

► 17.30 h

Let's Play the Tale! Roaring

and playing, amb Patrícia

McGill. Infants de 3 a 8 anys

Biblioteca de Sant Gervasi

c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

9 DIMECRES

► 19 h

Les veus de la república:

Afganistan. Què està pas-

sant? Amb Feridoon Aryan

Casa Orlandai

► 19.30 h

Concert de clàssica: **Un piano**

de cine, amb Manuel

Vallribera i Nestor Busquets

Auditori del ICCIC

Via Augusta, 205

Organitza IEN

10 DIJOUS

► 17 h

Jornada: **Sarrià i Barcelona**

el 1921, amb Jordi Casassas

Districte Sarrià-Sant Gervasi

► 17 h

Ens expliquen: **Sarrià 1921**,

amb Jesús Mestre

Can Fàbregas

► 18 h

Xerrada: **El període barroc**

de la música, amb Juan

García-Alsina.

Centre Cívic Vallvidrera

► 18 h

Teixeix el teu top a ganxet,

amb Lalanalú

Centre Cívic Vil·la Urània

► 18.30 h

Xerrada: **De la Guerra Civil**

Espanyola a l'Afganistan,

amb Víctor Yustres.

Espai Putxet

c/ Marmellà 13

► 19 h

Càpsules vespertines:

De la manca de temps

a la cronodiversitat,

amb Raquel Frieria i Xavier

Bassas

Casa Orlandai

Preu: 3 €

► 19 h

Veus, cicle de música de petit

format: **Anthus**

Centre Cívic Vil·la Florida

► 19 h

Concert jove: **Ritme i So**

Centre Cívic Pere Pruna

c/ Ganduxer, 130

► 19.30 h

Cicle Llums de Bohèmia:

Fool Of Music

Centre Cívic Sarrià

► 21.30 h

Sotrac

Nota79

Entrades: 10 i 12 €

11 DIVENDRES

► 16.30 a 18 h

Tour de teixits, amb Nadia

Mediavilla

Centre Cívic Vil·la Urània

Preu: 6,59 €

► 17.30 h

Diverdivendres: **La pintora**

automàtica, amb Explorium.

Centre Cívic Vil·la Urània

Preu: 7,53 €

► 18.30 h

Natura, amb Danilo Marinho

i Lucas Adon, a la guitarra.

Centre Cívic Can Castelló

► 19 h

Concert acústic solidari:

Maribel La Canija.

Teatre de Sarrià

Entrades: 15 i 20 €

► 20 h

L'imperdible del divendres:

DProject, amb Cia. Du-entro.

Casa Orlandai

12 DISSABTE

► 10 a 12.30 h

Itinerari marxa nòrdica,

amb Nòrdic Walking Terapèutic

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Centre Cívic Can Castelló

Preu: 12,25 €

► 10 h

Itinerari: **El misteri de santa**

Eulàlia, amb Irma Puebla

Centre Cívic Pere Pruna

► 12 a 13.30 h

Dia mundial de la ràdio,

amb Ràdio Farró.

Centre Cívic Vil·la Urània

► 12.30 h

Música i dansa: **Barroc en**

moviment. Intèrprets: Angel

Villagrasa, piano, i Clara Vang-

major, expressió corporal.

Centre Cívic Vallvidrera

► 13 DIUMENGE

► 12 h

Titelles: **Kumulunimbu**, amb

Cia. Ortiga

Teatre de Sarrià

Entrada general: 10 €

► 19 h

Albert Bover i Manel Fortià

Nota79

Vallirana, 79

Entrades: 15 i 19 €

► 20.30 h i dilluns 28

El documental del mes:

En el llindar (vosç)

Teatre de Sarrià

Entrada general: 3

14 DILLUNS

► 19 h

Club de lectura: **Pobres**,

de Fiodor Dostoievski, amb

Antònia Carré-Pons.

Casa Usher

Santaló 79

► 19 h

L'òpera entre bambolines:

Don Pasquale,

de D. Donizetti.

Casa Orlandai

Preu: 4,50 €

15 DIMARTS

► 17 h

Vigilem

▶ 17.30 h
Taller Obert: **Viu la vellesa femenina positivament i empodera't**, amb Espai Nacre
Espai Putxet

▶ 17.30 h
Pintem amb argila
Centre Cívic L'Elèctric

▶ 18 h
Taller puntual: **Fem segells de goma per estampar**, amb Zero Waste BCN
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 18 h
Josep Comas i Solà i la sis-mologia, amb Maite Merino.
Centre Cívic Vil-la Urània

▶ 19 h
Veus, cicle de música de petit format: **Gessamí Boada**.
Centre Cívic Vil-la Florida

▶ 19 h
Concert jove: **Escola de música Sant Gervasi**.
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 19.30 h
Concert de jazz: **Marian Barahora Trio Ft. David Pastor**.
Auditori del ICCIC

Organitza IEN

18 DIVENDRES

▶ 18 h
Cuina urànica: **Cuina de Dijous Gras: menú llarder**, amb Josep Vidal
Centre Cívic Vil-la Urània

▶ 18.30 h
Flamencodanza, amb Aylin Eleonora Bayaz i Raül Mannola
Centre Cívic Can Castelló

▶ 19 h
Música Z: **Mezzo Quartet**,
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 19.30h
Núria Vilà, soprano Josep Buforn, piano
Jardí dels Tarongers

Aportació 10€

19 DISSABTE

▶ 10 h
Itinerari: **1888, Odissea Barcelona**, amb M. Carreres
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 11 h
Xerrada: **Mostra i acabats de peces teixides, rentat i bloqueig**, amb LalanaLú.
Centre Cívic Vil-la Urània

▶ 18 h
Barcelona Districte Cultural.
Música: **Irene Reig**
Centre Cívic Vil-la Urània

20 DIUMENGE

▶ 18 h
Concert: **Adéu, Paf**, amb Fals-terbo. També diumenge 27.
Teatre de Sarrià
Entrada general: 25 €

21 DILLUNS

▶ 17.15 h
Espectacle familiar: **Pessigolles**, amb Balenes Ballen.
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 18.30 h
Xerrada. **La societat feliç: reptes o eslògan publicitari? De Dewey a Han**, amb Carla Carreras

Biblioteca de Sant Gervasi

▶ 19 h
Música Z: **Bòreas Ensemble**.
Quintet de vent
Casa Orlandai

▶ 19 h
Presentació de **El llibre d'Elionor, d'Antònia Carré-Pons**, editat per LaBreu.
Casa Usher

22 DIMARTS

▶ 17.15 h
Espectacle: **Maleta de disfresses**, amb Bleda, la pallassa
Centre Cívic Can Castelló

23 DIMECRES

▶ 18 h
Revolucions astronòmiques al segle XXI, amb C. Sopuerta
Centre Cívic Vil-la Urània

▶ 19 h
Cafès literaris: **Cultura gallega: Arraianos, de Xosé Luís Méndez Ferrín**

Casa Orlandai

Preu: 3 €

▶ 19 h
Tardes de tertúlies utòpiques: **Macrogranges**, amb G. Duch
Centre de Sarrià

24 DIJOUS

▶ 19 h
Música Z: **Piano i cant**, amb Cristina Tena i Guillem León.
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 19 h
Veus, cicle de música de petit format: **Chéri B**.
Centre Cívic Vil-la Florida

▶ 21 h
Empremtes: **Guillem Roma**
Sala Luz de Gas

25 DIVENDRES

▶ 17.30 h
Petit cineclub: **Zog i els doctors voladors**. + 3 anys.
Centre Cívic Vil-la Urània

▶ 20 h
Cicle soterrani: **Oaks & Faiah**
Centre Cívic Sarrià

▶ 20 h
Festa de Carnaval: **Chicago 1920**, s'obren les portes del Gran Casino Orlandai.
Casa Orlandai

Comissió de Carnaval de Sarrià

26 DISSABTE

▶ 11 h
Espectacle familiar: **Rua de Carnestoltes**
Can Rectoret, l'Elèctric i Centre Cívic Vallvidrera

▶ 12 h
Matinals familiars: **Festa de Carnaval** amb Els Salts
Casa Orlandai

28 DILLUNS

▶ 18.30 h
Les malalties minoritàries, amb Mireia del Toro i F. Munell
Centre Cívic Vil-la Urània

MARÇ

1 DIMARTS

▶ 17 h
Cineclub: **Thelma & Louise**
Casal Sant Ildelfons

▶ 18 h
Cineforum feminista: **Moxie**
Centre Cívic L'Elèctric

2 DIMECRES

19 h
Les veus de la república: **Violències masclistes: més visibles que mai?**
Casa Orlandai

3 DIMARTS

▶ 17 h
Sant Medir, dolça festa!

NOMENCLÀTOR

El carrer de la Immaculada

JESÚS MESTRE CAMPI

És un carrer que comença a Anglès i finalitza al carrer de Bellesguard, i uneix Sarrià amb Sant Gervasi per la part alta. La seva urbanització s'inicia amb la construcció del col·legi de les Escoles Pies, a principis de la dècada del 1890, en uns terrenys de Ramona Piera, viuda de Planella a Sarrià, i de Trinitat de Fontcuberta, a la part de Sant Gervasi. El carrer s'interrompia en arribar a la riera de Pomaret, on hi havia un barranc amb un fort desnivell. Actualment, segueix sense continuació entre els carrers de Pomaret i Anglès, a causa de les vies del tren del Vallès, dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

El nom antic del carrer era el de *Santa Eulàlia*, però el 1922 es va canviar pel d' *Hermenegild Goula*, un actor de teatre, i el 1945 s'aprova la dedicació actual de la Immaculada. Les Escoles Pies de Sarrià es van

construir, segons uns plànols de l'arquitecte Eduard Mercader, entre el 1891 i 1893, i aleshores s'inicià la urbanització del carrer on, tanmateix, s'hi van edificar poques cases. Un projecte singular, gairebé davant de les Escoles Pies, va ser el que el pintor Lluís Graner va encarregar a Antoni Gaudí el 1904, que no s'arribà a fer. Gaudí aleshores estava fent la casa Guilera o Torre de Bellesguard, molt a prop de la propietat de Graner.

Després de la guerra, al costat est de les Escoles Pies, l'ordre de les carmelites descalces van construir el convent de clausura de la Immaculada, que ocupa la major part de l'illa. Les carmelites descalces havien perdut el convent durant la Guerra Civil, que estava situat a l'actual plaça de la Vila de Madrid. Avui en dia, el carrer manté el caràcter residencial, així com la majoria de torres de les primeres dècades del segle xx. ■

A la fotografia, de cap al 1915, vista de l'edifici de les Escoles Pies des de la part de Sarrià. S'hi veu el barranc on s'interrompia el carrer de Santa Eulàlia i, al fons i a la dreta, la Torre Bellesguard, d'Antoni Gaudí. Postal d'ATV, Col·lecció Carles Macià.

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

C/ d'Arimon, 6   Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

VIST AL TWITTER

Nuria Moliner
@nuria_moliner

Aquesta setmana a la secció d'arquitectura del Punts de Vista us ensenyo la reforma d'una casa meravellosa, al barri del Farró, inspirada en els llibres de Mercè Rodoreda.

Bicibusbcn (@bicibusbcn)

Avui hem tingut una reunió interessant a Sarrià. Properament vindran coses divertides al districte. Gràcies per la feina AFAs, Associació de Famílies de l'Escola Orlandai, Jesuïtes Sarrià, Escola Frederic Mistral, Costa i Llobera, Reial Monestir Santa Isabel, Bici Augusta, Associació de Veïns de Sarrià i Sarrià Respira. Seguim!

Can Pujades - Cooperativa de consum @CanPujades

La sobirania alimentària es construeix barri a barri, poble a poble, hort a hort. Es reclama i es practica, es comparteix i es multiplica!

www.diarieljardi.cat

El més vist**1**

Neix a Vallvidrera la primera biblioteca pública de llavors de Barcelona

2

Localitzada la Tània, la noia de 16 anys desapareguda a Sant Gervasi

3

El drama del carrer Escipió: una conductora porta més de cinc anys aparcant malament

DISTRICTE

Francesc Macià tindrà una estació de Ferrocarrils el 2024

EL JARDÍ

El govern català va licitar el pasat mes de gener, per set milions d'euros, el desviament dels serveis afectats per l'allargament de la línia Llobregat-Anoia dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC), que suposarà la creació d'una estació a la plaça Francesc Macià. Segons va informar la conselleria de Territori, el projecte preveu enllaçar la línia Llobregat-Anoia amb la de Barcelona-Vallès, amb un nou recorregut entre les estacions de Plaça Espanya —que serà reformada— i Gràcia, que comptarà amb una nova estació.

Les obres, que es preveu que comencin aquest estiu i s'allarguin poc més d'un any, compten amb un pressupost de 400 milions d'euros

i comportaran la construcció d'un nou túnel i de tres estacions: Francesc Macià, Gràcia i Hospital Clínic.

Les línies de Ferrocarrils de la Generalitat van transportar 60,9

milions de viatgers durant el 2021, xifra que suposa un 33 % menys que el 2019, any anterior a la pandèmia, segons dades presentades aquest gener per FGC. ■

DISTRICTE

Les obres de l'L9 del metro es reprendran a Sarrià deu anys després

EL JARDÍ

Les obres de la futura estació de Sarrià de la línia 9 del metro es reprendran aquesta primavera, segons va anunciar aquest gener el vicepresident del govern i conseller de Territori, Jordi Puigneró, després de reunir-se amb l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau. Fa més de deu anys que el solar on s'ha d'ubicar aquesta nova parada —Via Augusta, cantonada amb Pau

Alcover— registra una activitat de mínims, a l'espera de tenir una injecció de pressupost per l'empenta definitiva. Des de fa unes setmanes, els camions tornen a fer-hi acte de presència i els operaris hi han tornat a posar els peus per posar fil a l'aguilla: excavar un pou de 73,5 metres de profunditat.

En paral·lel, el departament de Territori ha començat a fer inspeccions tècniques en edificis, locals

comercials i aparcaments de l'entorn de les futures estacions de Sarrià i Mandri, a més d'instal·lar equips d'auscultació per controlar el nivell de les aigües subterrànies amb els treballs que s'han de fer al subsòl. L'objectiu és documentar l'estat de conservació de les edificacions abans de l'inici de les obres. En el cas dels edificis, s'avaluen tant els elements comuns com façanes i escales, com l'interior de cadascun dels habitatges.

L'ubicació de la futura estació de metro, al límit del barri de Sarrià amb el de les Tres Torres, ha de suposar la culminació del tram central de l'L9 junt amb la nova estació de Mandri, a la cantonada d'aquest carrer amb el Passeig de la Bonanova. Segons l'últim calendari presentat per la Generalitat, l'any 2027 entraran en funcionament les estacions de Sarrià i Mandri, mentre que la del Putxet ho faria entre el 2028 i 2029. ■

Estació de Mandri

© Generalitat de Catalunya

TRANS FOR MAR per transformar

El canvi cap a un món més responsable

comença per les persones.

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

**Portes
Obertes
Inscriu-t'hi!**

93 602 30 00
www.santignasi.fje.edu

Residencial *Augusta Park*

C/ Copèrnic, 30-32
08021 Barcelona
93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com

Residencial *Bellesguard Park*

C/ Veleta d'Arquer, 30-34
08017 Barcelona
93 254 05 70
reservas@bellesguardpark.com

Un servei residencial de luxe ★★★★★

- Servei sanitari
- Piscina d'hidromassatge
- Animació sociocultural
- Perruqueria
- Restaurant amb cuina pròpia
- Servei religiós

**Garantia de
seguretat
Covid-19**

- Test antigens ràpid
- Sistemes d'higiene
- Programes de vacunació
- Controls de nous residents
- Programes de visites familiars

BARRIS DE MUNTANYA

L'Ajuntament oblida els barris de muntanya de Sarrià – Sant Gervasi al Pla de Barris

SERGI ALEMANY

L'Ajuntament de Barcelona ha presentat aquest gener la segona edició del Pla de Barris 2021-2024, un programa que té com a objectiu eliminar les desigualtats entre els diferents barris de la ciutat. Aquest any es dedicaran 90 milions d'euros a fer "microactuacions" a la via pública, segons va detallar el tinent d'alcaldia i regidor de Pla de Barris, Jordi Martí. Cap de les actuacions es farà a Sarrià – Sant Gervasi, tot i que en l'exposició pública Martí va destacar les noves escales mecàniques que es faran a Ciutat Meridiana com una de les "moltes obres" que s'han fet, va dir, a tots els barris de muntanya.

Segons va explicar, les actuacions s'enfoquen allà on "costa més arribar" a les àrees estructurals de l'Ajuntament, i totes estan fetes amb la participació activa d'entitats i associacions de veïns.

"Són barris que es van envellint i els veïns ens demanen millorar les condicions d'accessibilitat", va afirmar Martí.

Es dona el cas que les escales que comuniquen els carrers costeruts d'aquests barris de muntanya amb les estacions de Ferrocarrils de les Planes i Baixador de Vallvidrera també es troben en mal estat, i que fa anys que els veïns dels barris de Can Rectoret, Mas Sauró i Mas Guimbau a les Planes critiquen la deixadesa dels seus carrers i reclamen un mínim d'inversió pública en asfaltat de carrers, sota l'argument que paguen els mateixos impostos que la resta de barris de la ciutat.

Cansats de no ser escoltats per cap consistori, fa dos anys van crear tres perfils de manera simultània a Twitter (@LluitaRector, @LluitaGuimbau i @LluitaMasSauro) amb la intenció d'ampliar l'altaveu de les seves demandes. ■

© Sergi Alemany

TRES TORRES

Roben dos quadres de Dalí en un pis de les Tres Torres

EL JARDÍ

Els Mossos investiguen el robatori de dos quadres de l'artista Salvador Dalí en un habitatge del carrer Vergós, a les Tres Torres, el passat 23 de gener. La família afectada xifra en 300.000 euros cadascuna de les obres robades, que va denunciar després de trobar la porta de casa forçada. La policia catalana ha iniciat les comprovacions per confirmar l'autenticitat de les obres —un protocol habitual— i investigar els fets. Segons l'últim informe de l'Oficina Municipal de

© La Vanguardia

Dades de Barcelona del 2018, els veïns de les Tres Torres són els que tenen més poder adquisitiu de tota la ciutat, per davant dels que resideixen a Pedralbes i Galvany. ■

Manifest de l'AMIC sobre l'increment del preu del paper

L'AMIC, l'entitat referent que aplega 475 mitjans de premsa en paper i digital de tots els territoris de parla catalana, vol manifestar la preocupació de tot el sector per l'increment desorbitat dels preus de les matèries primeres, especialment del paper que en només un any ha patit un increment que supera el 70%.

Aquest increment arriba després de gairebé dos anys de greu crisi sanitària, social i econòmica en què les empreses periodístiques, sobretot de proximitat, han hagut de treballar en condicions difícils, doblant els esforços per fer arribar informació constant a la ciutadania. I, per altra banda, han vist disminuir els seus ingressos publicitaris pel fet que els seus anunciants naturals; comerç, restauració i empreses de serveis, també pateixen una situació econòmica molt difícil.

Una pujada que afegida a la resta de costos com els de l'energia, perjudica greument el sector de periòdics, la majoria de distribució gratuïta; increments impossibles d'aplicar als nostres anunciants. L'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació, a banda de manifestar aquest malestar i fer una crida a la indústria paperera perquè moderi aquests augments difícils d'assumir, demana per part de la ciutadania i de les empreses anunciants, que es valori un producte que des de les diverses empreses editorials, distribuïm com a element de servei informatiu, de cohesió i d'arrelament ciutadà. ■

ALONSO-CUEVILLAS

Advocats i Economistes

Despatx multidisciplinari,
fundat l'any 1984

Carrer Joan Obiols 11 baixos,
08034 - Barcelona

(+34) 932 41 35 35

info@alonso-cuevillas.eu

Revisió i millora d'espais verds i arbrat públic a Sarrià - Sant Gervasi

El darrer trimestre del 2021, l'Institut Municipal de Parcs i Jardins ha dut a terme un pla d'actuació per a les gairebé 100 hectàrees de verd del districte prioritant, les actuacions en espais verds escolars, la plantació de grups de flor i d'arbrat de clima fred, el manteniment de grups mixtes de vivaces, la gestió d'escocells i la sembra i desbrossament de prats florits; a banda del manteniment diari.

S'han realitzat millores generals com la ressema de la gespa de la plaça de la Bonanova, l'eliminació d'espècies invasores i la ressema de prat florit del carrer de Montevideo amb el carrer de Gaspar Cassadó, i el desbrossament dels marges de diferents carrers del barri de Vallvidrera, les Planes i el Tibidabo.

Durant la tardor, també s'han podat els arbres de 15 carrers del districte i s'han plantat un total de 103 unitats en diferents ubicacions. A més, s'han renovat els grups de flors existents al districte. En total, 6.418 unitats, que representen 484 m². En paral·lel s'han plantat un total de 2.685 unitats d'arbustiva, destacant la reposició arbustiva als jardins de Can Sentmenat i de la Vil·la Florida.

Als darrers quatre mesos també s'ha revisat l'estat de la vegetació dels escocells del districte i s'ha procedit a la neteja manual i/o desbrossament de diferents emplaçaments com l'avinguda de J.V. Foix, el carrer de Carles Riba, l'avinguda de Vallvidrera o la plaça d'Àngel Rodríguez, entre d'altres.

Pla 'Cuidem Barcelona'

D'altra banda, dins el desplegament del pla de manteniment integral "Cuidem Barcelona", que té per objectiu impulsar la millora general de l'espai públic de la ciutat, s'han dut a terme actuacions a les places de Molina, de Joaquim Pena, d'Àngel Rodríguez, de Sarrià, del Roser i del Consell de la Vila; als jardins de les Tres Torres; i als entorns dels mercats de Sarrià, de Sant Gervasi, de Galvany i de les Tres Torres.

© Ajuntament de Barcelona

Actuacions previstes pel primer trimestre de 2022

Durant els primers mesos de l'any, l'Institut Municipal de Parcs i Jardins continuarà treballant en el manteniment del verd i reforç de la neteja en entorns escolars; durà a terme actuacions sobre l'arbrat en 140 unitats; i netejarà manualment 21 escocells.

D'altra banda, també es compliran actuacions de millora general d'alguns espais on es farà ressema de gespes i prats, remodelació de parterres i/o aportació de planta, eliminació d'espècies invasores i ressema de prat florit i postes a punt generals.

Finalment, seguirà amb les actuacions del pla 'Cuidem Barcelona' a les places de Molina, de Joaquim Pena, d'Àngel Rodríguez, de Sarrià, del Roser i del Consell de la Vila; als jardins de les Tres Torres; i als entorns dels mercats de Sant Gervasi.

Actuacions primer trimestre

Manteniment i reforç de neteja en els espais verds escolars

- Institut escola Costa Llobera – Parc del Castell de l'Oreneta
- Escola Tàber – Parc del Castell de l'Oreneta
- Escola Poeta Foix – Carrer de Sant Guillem i jardins d'Enric Sagnier
- Institut Josep Serrat i Bonastre – Carrer del Marquès de Santa Anna i plaça de Ventura Gassol
- Institut Montserrat – Jardins d'Enric Sagnier
- Escola Dolors Monserdà – Santapau – Jardins de Can Sentmenat
- CEE Alba – Jardins de Portolà
- Escola Peter Pan – Jardins de Carme Serrallonga
- Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia – Font del Racó
- Escola Italiana (Scuola dell'Infanzia italiana) – Jardins de Vil·la Cecília, Vil·la Amèlia i Parc del Castell de l'Oreneta
- Escola Lys – Carrer de Jules Verne
- Escola Nausica – Turó Park i jardins de Moragas
- Col·legi Madres Concepcionistas de la Enseñanza – Parc del Putxet
- Escola Montserrat – plaça dels Germans Rubió i Bellver
- Col·legi Oak House – Jardins de Joan Reventós i jardins de Can Sentmenat
- Escola Sagrat Cor Sarrià – Jardins de Joan Reventós
- Escola Frederic Mistral – Tècnic Eulàlia – Jardins del Torrent de Maduixer

Neteja manual i/o desbrossament i gestió de la vegetació als escocells

- Avinguda J.V. Foix
- Carrer Major de Can Caralleu
- Carrer dels Esports
- Carrer de Gaspar Cassadó

- Plaça del Mossèn Miquel Valls i Mundó
- Carrer de Benedetti
- Passeig de la Bonanova
- Passeig de Sant Gervasi
- Via Augusta
- Carrer de Balmes
- Travessera de Gràcia
- Carrer de Santaló
- Carrer de Muntaner
- Avinguda de Pau Casals
- Carrer de Carles Riba
- Avinguda de Vallvidrera
- Carrer de Rubinstein
- Plaça de Molina
- Plaça d'Àngel Rodríguez
- Plaça de Joaquim Pena
- Carrer del General Vives

Millora general d'espais

Ressema de gespes i prats:

- Can Ponsic

Remodelació de parterres i/o aportació de planta:

- Carrer del Rector Ubach 1-3
- Can Ponsic – reposició d'arbusts de diverses espècies
- Jardins de Moragas (entrada carrer de Tavern)
- Jardins dels Setze Jutges – reparar sistema de reg i aportació de planta
- Jardí de Joan Llarch – ressema de gespa, renovació de la vegetació i reposició de sauló perdut

Eliminació d'espècies invasores i ressema de prat florit:

- Rotonda de Bellesguard

Posta a punt general:

- Parc de Teodor Roviralta – Retirar la vegetació seca del parc i retirar tot el sauló arrossegat per l'escorrentia que ha envaït els camins i escales

Pla 'Cuidem Barcelona'

Plaça de Molina:

- Retirada de vegetació espontània dels escocells

Entorn mercat de Sant Gervasi:

- Retirada de vegetació espontània dels escocells
- Reposició de planta arbustiva a la pl. Joaquim Folguera

Plaça de Joaquim Pena:

- Retirada de vegetació espontània dels escocells
- Omplir de sauló els escocells profunds fins a assolir l'alçada correcta
- Repàs de pintura dels bancs de la plaça.

Plaça d'Àngel Rodríguez:

- Retirada de vegetació espontània dels escocells

- Omplir de sauló els escocells profunds fins a assolir l'alçada correcta
- Repàs de pintura dels bancs de la plaça.

Jardins de les Tres Torres:

- Arrabassament de soques
- Neteja d'embornals
- Retirada i reposició de xiprers secs
- Poda de la tanca vegetal de xiprers
- Repàs de pintura dels bancs de la plaça.

Places de Sarrià, del Roser i del Consell de la Vila:

- Retirada de vegetació espontània dels escocells
- Repàs de pintura dels bancs de la plaça.

Plaça de Sant Vicenç de Sarrià:

- Omplir de sauló els escocells profunds fins a assolir l'alçada correcta

BARRIS DE MUNTANYA

Neix a Vallvidrera la primera biblioteca pública de llavors de Barcelona

“
Es tracta d'un servei de préstec igual que es fa amb els llibres però amb llavors, amb l'objectiu final de conservar el patrimoni que ofereix el territori local”

SERGI ALEMANY

Coincidint amb el Dia Mundial de l'Educació Ambiental, Vallvidrera va inaugurar el 26 de gener el primer servei de préstec de llavors que es fa des d'una biblioteca de la xarxa pública del país. La iniciativa neix de la directora de la Biblioteca Collserola – Josep Miracle, Nuria Flò, en col·laboració amb l'activista rural Damià Gibernet, propietari de la masia Cal Mandó (Collserola), on fa deu anys va crear un banc de llavors particular.

Per participar-hi, només cal tenir en el carnet de Biblioteques Públiques de

Catalunya o donar-s'hi d'alta i comprometre's a retornar una quantitat de llavors al cap d'un any. La idea és que la biblioteca fa l'aportació inicial i després aquestes llavors es multipliquen a casa de cadascú. Es tracta d'un servei de préstec igual que es fa amb els llibres però amb llavors, amb l'objectiu final de conservar el patrimoni que ofereix el territori local.

Llavors locals i en perill d'extinció

Les primeres llavors que s'han cedit són tres tipus de tomàquets (Mandó, Pepito

i Tísic), i a partir ara cada mes es posaran en préstec llavors de la serra de Collserola, antigues o en risc d'extinció. A banda del Banc de Llavors de Cal Mandó, propietat de Damià Gibernet, també s'entregaran llavors cultivades en altres bancs del país que formen part de la Xarxa Catalana de Graners.

“Com a biblioteca pública, ens posem al lloc de tothom i qui no tingui la més mínima experiència a fer un planter rebrà una formació per part del Damià”, ha explicat a El Jardí la directora del centre. La Biblioteca Collserola – Josep Miracle

compta amb dos fons literaris especialitzats: natura i sostenibilitat, on un dels punts forts és l'horticultura.

En un viatge a Estrasburg, Flò es va fixar en una biblioteca en què al costat dels llibres de natura hi havia en un calaix a l'abast dels usuaris una sèrie de llavors que les persones podien agafar lliurement. D'aquí va sorgir la idea de replicar-ho a Catalunya, on la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) fa anys que té una biblioteca de llavors pròpia, a la qual hi pot accedir la seva comunitat universitària. ■

Dissenyades i fetes
a mà a Barcelona

Visita el nostre Showroom
C/ Bertrán 1-3, Barcelona

www.peterandwolffbcn.com

Fem

COHESIÓ SOCIAL

És l'hora de fer una Catalunya on garantim els drets i la cohesió social, en especial dels grups més vulnerables. I ara, a través d'un **Pla de Rescat Social amb una inversió immediata de 700 milions d'euros**, ho fem possible.

Fem-ho bé. Fem-ho tot. Fem-ho possible.

Fem-ho / **BÉ
TOT
POSSIBLE**

 **Generalitat
de Catalunya**

SARRIÀ

Batlle es compromet a oferir un espai a Construïm La Sarrianea abans de l'estiu

EL JARDÍ

El tinent d'alcaldia a Barcelona i regidor de Sarrià – Sant Gervasi, Albert Batlle, es va comprometre en l'últim Ple de Barcelona a trobar un espai públic municipal a la plataforma de colles de cultura popular Construïm La Sarrianea, en un termini de sis mesos.

Ho va fer mitjançant l'acceptació d'un prec presentat pel grup de Junts per Catalunya, que instava el Govern municipal a acordar amb la plataforma la cessió d'un espai que doni resposta a les demandes plantejades abans del primer semestre de 2022.

Un cop Batlle va anunciar que acceptava el prec, el portaveu de Junts, Jordi Martí, li va agrair però no va deixar de manifestar la seva sorpresa davant el fet que Batlle hagués acceptat el termini de sis mesos. Llavors el regidor va contestar que en el prec "no constaven terminis", cosa que no és certa.

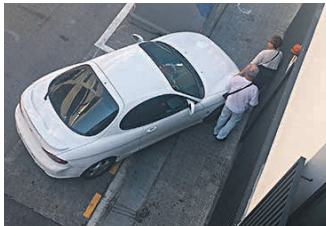
Sigui com sigui, finalment Batlle va contestar que és una qüestió que Districte treballa des de fa temps, però que a dia d'avui no s'ha trobat cap espai que cobreixi el llistat de necessitats exposat pels quinze col·lectius que formen Construïm La Sarrianea: "És molt difícil que cap dels locals estudiats compleixi tots els requeriments." ■

EL PUTXET

El drama del carrer Escipió: una conductora porta més de cinc anys aparcant malament

CARMÉ ROCAMORA

Es podria fer una pel·lícula, o com a mínim un curt del carrer Escipió, un dels carrers del Putxet que té totes les característiques per ser una de les vies més tranquil·les de Barcelona. Però les coses no són així des de l'any 2016, quan una veïna va decidir que volia anar a comprar amb cotxe diversos cops a la setmana, i fer-ho aparcant d'una forma una mica estranya però sobretot, alterant la tranquil·litat del carrer: damunt la vorera, davant d'un pàrquing, gairebé al mig del carrer sense deixar passar altres vehicles i, en definitiva, impedingent que les persones passin per la vorera. Ni persones, ni famílies amb cotxet per nadons, i no parlem de persones que van amb cadira de rodes.

La situació ha arribat a tal nivell de surrealisme que un veí del carrer ha fet un fil a Twitter des de l'any 2017 capturant aquesta irregularitat. En les diverses imatges que ha publicat es veu el cotxe aparcant directament sobre la vorera, impedingent el pas a tothom, i creant embussos al carrer. Aquest usuari també ha alertat a través de les xarxes socials a les autoritats competents, com és la Guàrdia Urbana o l'Ajuntament de Barcelona. Però malgrat els avisos, la situació continua més de cinc anys després.

Aquest mateix veí explica com ha intentat parlar en reiterades ocasions amb la conductora del vehicle, que és una persona poc dialogant amb qui no han pogut arribar a cap acord, assegura. Cada cop que el veïnat li ha dit que no aparqui d'aquesta manera, ha contestat amb insults. Fa uns dies fins i tot, els veïns farts de la incidència, li van pintar el vehicle. ■

Jornada de portes obertes a l'Escola BetàniaPatmos: «Quin dia tornem, mama?»

Un dissabte de febrer arribo a l'hora convinguda a l'Escola BetàniaPatmos de Barcelona, darrere el Monestir de Pedralbes, al faldar del Parc de Collserola. Fa un matí esplèndid; l'hivern encara és viu, però els arbres anuncien els colors de la primavera. Només arribar, un grup de joves ens dona la benvinguda i ens demana si venim a visitar l'Escola. Efectivament, els dic que sí: a visitar l'Escola i a conèixer, fins allà on sigui possible, el projecte educatiu. Dos dels nois em diuen que seran els meus acompanyants juntament amb dos mestres amb qui de manera alternada passejarem pel Clos Montserrat descobrint el seu urbanisme i parlant de tot allò que ens vingui de gust.

Comencem per l'edifici d'Educació Infantil, el més recent. Acull els infants d'un, dos, tres, quatre i cinc anys (m'ho diuen compassadament). L'espai és diàfan, modern, clar. Mentre camino al seu costat, observo tots els detalls sense perdre'm les explicacions i els comentaris de la seva experiència pedagògica de quan ells eren petits. Estan satisfets d'uns anys que recorden amb intensa emoció. Ara mateix se senten orgullosos de poder mostrar una escola que no sembla una escola; més aviat ens movem per un espai orgànic on les aules comunes, els racons per jugar i aprendre, les sales especialitzades, els fòrums de trobada, i els patis i els camins per desplaçar-se conformen un món pensat per a la descoberta, la curiositat i el divertiment. Mai no hauria dit que una escola per als més petits pogués ser així.

Quan arribem a la darrera planta, sortim a l'exterior. Els joves i la mestra em porten a la coberta de l'edifici i ens expliquen tot d'activitats relacionades amb el coneixement de la natura i la imprescindible necessitat de lluitar a favor d'un desenvolupament sostenible del planeta. Ho fan al costat de l'hort —amb una enorme varietat d'hortalisses i plantes mediterrànies— i d'un hotel per a insectes acabat d'inaugurar. Jo em fixo en la imatge real que tinc davant: patis de BetàniaPatmos, ciutat de Barcelona, muntanya de Montjuïc, mar Mediterrània i cel llunyà. Penso si aquest panorama que contemplo no és, justament, una mena de recorregut vital per a la meua filla, un trajecte que des d'aquesta talaia l'Escola prefigura o, potser, configura. Silenci.

Justament ara que comencem a pujar cap a l'edifici de Primària, passem per davant de la Pedra Alba. Els nois reciten amb rivalitat les paraules incrustades sobre el granit: pau, lucidesa, cordialitat, llibertat, coratge i equilibri. Calladament em pregunto el meu grau de filiació amb aquests mots. Més silenci interior. Mentrestant, la conversa fa camí i albirarem l'espai que ocupen els nens i les nenes de sis a dotze anys, una edificació independent que permet desenvolupar tota l'activitat pedagògica d'aquestes edats. M'expliquen que és en aquesta etapa quan la llengua anglesa és imprescindible per seguir l'àrea de *science* —tot en anglès—, quan cal triar una segona llengua estrangera —francès o alemany—, quan l'educació artística es fonamenta en el descobriment dels artistes clàssics i dels contemporanis, quan l'experimentació matemàtica i la robòtica reben un impuls evident, quan el mestre desenvolupa una

intensa acció tutorial o quan l'activitat esportiva per a una vida saludable resulta imparabile, ja sigui amb l'educació física, la natació o les activitats extraescolars. També parlen de les activitats que fan fora de l'Escola, amb la seva família o amb els seus amics.

Quan sortim de Primària ens trobem amb la piscina que porta —m'expliquen— el nom d'una antiga alumna, Maria Paz Corominas, primera dona olímpica de l'estat espanyol l'any 1968 a Mèxic i ara patrona de la Fundació. Percebo que la piscina concentra també molt bons records per als meus guies, segurament perquè hi van aprendre a nedar quan tot just tenien tres anys; després hi van nedar molts metres a favor de la seva fortalesa corporal i la capacitat de superació. En la mateixa construcció, però a la part superior, descobrim la cuina i el menjador central, amb els menús diaris cuinats aquí mateix d'acord amb criteris saludables i respectant la variabilitat, per a tots i cadascun dels alumnes i els professionals del centre.

Sortim novament a fora. Percebo que aquest entrar i sortir dels diferents edificis i els recorreguts per l'aire lliure no són casualitat. Una escola no pot ser un bloc de pisos amb cubs encaixonats; una escola ha de simular —vull dir, ha de ser— un conjunt orgànic d'edificis, places i camins que conformin una mena de ciutat, una petita polis on els seus ciutadans (alumnes de diferents edats, professionals de molts sectors, familiars o persones externes) es moguin còmodament i alhora aprenguin i s'eduquin, personalment i col·lectiva. Ho penso mentre m'ensenyen un amfiteatre a l'aire lliure, just davant la pineda de l'Oasi habitada per una colònia d'esquirols que salten àgils de branca a branca, segons ens diuen els amfitrions que tenen la classe just davant, a l'edifici de Batxillerat. A ells els queden un o dos anys a l'Escola —ho expliquen amb un to de veu que es mou entre la nostàlgia de la pèrdua i les ganes de noves experiències.

La passejada perimetral retorna al seu origen. Pel camí passem per l'edifici de Secundària, en plena reforma de les seves plantes baixes, espais més transversals que els actuals i més propicis per a la investigació, la recerca i el coneixement. A la banda dreta una altra pista esportiva, la verda, així l'anomenen d'acord amb la gespa que l'encatifa. La baixada retorna a l'edifici d'Infantil però per l'exterior, amb els seus arbres i arbustos, els seus tobogans i un niu impertèrrit preparat per acollir una altra niuada d'ocells. Potser tórtora, potser cadeneres, potser verdums!

Som al començament, al costat de la garita d'entrada, al carrer Montevideo 13. Ens pregunten —pel camí hem conegut altres pares i mares— si tenim altres dubtes, si volem parlar amb algun membre de l'equip directiu, si necessitem qualsevol tipus d'informació a banda del material que ens han lliurat o que hem consultat a través de la web. Ens acomiadem i surto fora del Clos Montserrat, un lloc increïble on m'he sentit acollida i escoltada. El dia continua sent esplèndid. La meua filla petita em mira als ulls. Ella no sap massa ben bé què hem vingut a fer aquí aquest matí, però sembla que em preguntí: «Quin dia tornem, mama?».

JORNADES PRESENCIALS DE PORTES OBERTES

**DIES 5 DE FEBRER I
5 DE MARÇ DE 2022
AL MATÍ**

Imprescindible inscripció via web
www.betania-patmos.org

**NO SABEM COM SERÀ
EL SEU FUTUR.
NI TAMPOC DE QUÈ
TREBALLARAN.
PERÒ SABEM QUE
ESTARAN PREPARATS.**

 **Escola
Betània Patmos**

C. Montevideo, 13 · 08034 Barcelona
T. 932 521 900
info@betania-patmos.org
www.betania-patmos.org

SARRIANENC**Porta a porta****JAUME CLOTET**

Visc a Sarrià, concretament al Sarrià Vell. Per tant, al meu carrer s'hi aplica des de l'any 2017 el sistema de recollida selectiva porta a porta. Davant del desgavell, la incompetència i el caos que aquest sistema ha provocat aquestes setmanes a Sant Andreu, puc parlar, doncs,

amb tot el coneixement de causa i de la meva pròpia experiència, que crec que deu ser l'experiència de molts veïns i veïnes de la nostra vila.

En primer lloc, parlaré dels èxits del sistema. El residu del rebuig, és a dir, la bossa grisa, ha caigut en picat. Es pot baixar aquesta bossa un cop a la setmana, i la veritat és que sempre la baixo mig plena (o mig buida, segons es vulgui). La conclusió d'aquest punt només pot ser una: realment és increïble la gran quantitat de residus que es recicla en les altres bosses. El plàstic es baixa dos cops per setmana, i els dos cops la bossa va ben plena. Hom s'adona de la gran quantitat de plàstic que entra en una llar, si bé en el meu cas filo tan prim que hi poso tot el plàstic que trobo, encara que no sigui ben bé un envàs. En tercer lloc, tenim el residu orgànic, que abans del porta a porta gairebé ningú no reciclava. En canvi, ara es recicla en una molt bona part. A tot això cal sumar-hi el vidre (que cal posar encara al contenidor verd), el paper (que es recicla en bona part al portal de casa un cop per setmana) i l'oli, que cal dur al punt verd de la vila.

El balanç, quant al reciclatge, entenc que és bo, perquè es divideix la fracció com pertoca i la majoria de sarrianencs, gent d'ordre per definició, fa cas de les indicacions i els dies de recollida. Les dades ho confirmen i, per tant, la vila de Sarrià és a hores d'ara el barri de Barcelona que més recicla i combat millor l'emergència climàtica. Fins aquí, tot prou correcte.

Ara bé, de la mateixa manera que hi ha un vessant positiu, també n'hi ha un de negatiu, i molt negatiu. El tema de fons és el següent: si les fraccions no es dipositen al portal a les hores convingudes queden abandonades i ningú no les recull. Tothom que viu a Sarrià sap que, cada vegada més, hi ha bosses, deixalles, brossa, ampelles i trastos als escocells dels pobres sarrianencs. Hi ha un número creixent d'incívics, gent que s'equivoca (sobretot gent gran) o persones novingudes que no saben com funciona el sistema, perquè fa anys que no es fa cap campanya informativa. L'únic que fa l'Ajuntament és posar gomets de colorins a les bosses i les deixalles, com si els veïns fóssim criatures de parvulari. Gomets que, òbviament, no coarten cap incívic, precisament perquè són incívics. Sarrià cada cop està més brut, més ple de bosses pertot arreu (només cal passejar-hi qualsevol matí, els dissabtes especialment) i amb males olors. Com que l'Ajuntament pretén que els incívics s'averonyeixin de llur comportament, deixen les bosses i les deixalles amb gomets bona part del dia i la nit allà on són. Cada cop és pitjor, i ningú sembla fer res per evitar-ho. Els nens juguen a tocar dels múltiples abocadors dels escocells, i els animals domèstics hi aboquen els seus pixums. Hi posaran remei? Canviaran el model? Multaran, per fi, algú en concret? Vaticino que no. La ciutat dels gomets i la barra lliure mai pren mesures contundents contra els incívics.

Per cert, una pregunta pertinent és: per què l'Ajuntament de Barcelona, gairebé cinc anys després de la prova pilot de Sarrià, ha estat incapaç de fer res a cap altre barri, excepte la cadena de disbarats a Sant Andreu? Així no complirem mai les exigències europees de reciclatge de residus. ■

JAUME CLOTET ÉS PERIODISTA.

SALUT I BENESTAR**I aquest any, què?****GLÒRIA VILALTA**

A les portes del nou any o en el seu començament (depenent de si és l'any xinès o l'occidental), començo a fer propòsits. Sembla que el canvi d'any convida especialment a posar-se objectius. També ho fem quan és el nostre aniversari. No deixa de ser un canvi d'any.

Què vull per a aquest any? Quines coses voldria canviar? Quines assolir? Sovint tendim a fer una llista llarga. Són tantes les coses que projectem! Però posar-se grans expectatives i objectius pot ser també un parany per quedar-se atrapat en el que no ha estat. Quan comença un any vol dir que n'ha acabat un altre, i que potser no ha estat com preveïem. Fer una retrospectiva de l'any, com ho és fer-la al final del dia, ajuda. Ajuda a fer-nos conscients de tot el viscut; a agrair i a tenir empena pel que volem fer.

La retrospectiva

Quan fem una retrospectiva, sigui del dia o de l'any, és fàcil recordar allò que ens ha fet patir dolors físics o emocionals. Tot i no ser experiències agradables, són experiències i per tant ens han ajudat d'alguna manera. Tot serveix, fins i tot allò que fa mal. Per desgràcia és sovint la manera d'aprendre o de fer salts personals importants.

Però també hi ha hagut coses que ens han portat alegria, segur. Només cal voler-les veure. Podem començar pel fet d'estar vius, veure el sol, tenir família o amics que ens estimen, una llar, i moltes coses que es podrien afegir del dia a dia. També les ocasions especials, com ara quan hem rebut un regal inesperat (que pot ser un simple somriure que ens ha omplert l'ànima en un moment dur), una excursió, una sortida del sol, una nova coneixença, un nou projecte o treball, etc.

El dolor ens ensenya, l'agraïment ens dona alegria, força, i obre la possibilitat a rebre més. Agraint, estem donant el missatge "gràcies, en vull més" a tots els milers de possibilitats que té la vida. Com diu la física quàntica, el resultat depèn de l'observador. Agraint el passat, observant el present i projectant il·lusió i amor, el futur té millors perspectives.

Propòsits per al nou any (2022 o any del tigre xinès)

Els entesos en astrologia, sigui la occidental o la xinesa, diuen que tindrem un any mogut. En el cas de l'any del Tigre, que se celebra l'1 de febrer però que comença energèticament el 4, és fàcil fer la correspondència amb la força, imprevisibilitat i rapidesa de l'animal.

Possiblement cauran estructures que ja no s'aguanten: hi haurà moviment, i la feina d'introspecció d'aquests darrers dos anys començarà a fructificar. Personalment, sento que els meus propòsits estan en aquesta línia.

De tota la llarga llista que m'he fet, em centraré en els propòsits que considero més importants per no caure en la temptació de llargues llistes que seran poc creïbles o assolibles.

En l'àmbit personal, el principal és viure en el present, centrar-me en "l'ara i aquí", gaudir del camí. I això va lligat a trobar més estones de silenci o introspecció. En l'àmbit professional, bàsicament dos propòsits: el primer, començar a materialitzar un projecte que estic desenvolupant des de fa temps; el segon, incorporar els darrers aprenentatges, que han estat intensos, amb l'objectiu de poder ajudar més persones a millorar la seva salut, benestar i serenitat a través de la seva llar, l'espai laboral o de treball terapèutic personal.

Quins són els vostres propòsits?

Us desitjo un futur esplèndid, que contempli i agraeixi el passat i que, sobretot, estigui format de molts presents. ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENGSHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA**Conjunt residencial Freixa Raset****JAUME DE OLEZA**

Situat a l'illa compresa entre els carrers Freixa, Raset, de Vico i Modolell, hi ha un conjunt de sis blocs d'edificis exempts, envoltats de zones enjardinades, que ocupen la totalitat de l'illa. Aquests edificis van ser dissenyats per l'arquitecte José Antonio

Coderch (1913-1984), l'any 1968 per encàrrec del llavors Banco Urquijo, que anys més tard l'any 2006 va comprar el Banc de Sabadell. Aquest conjunt d'edificis va obtenir el Premi Fad a la millor obra d'arquitectura l'any 1973.

Són sis blocs d'edificis gairebé simètrics, que gràcies a la seva repetició donen una unitat compositiva unitària. Una de les característiques més visibles és la forma esglaonada de les façanes, amb moltes reculades que permeten que totes les habitacions siguin exteriors i d'aquesta manera no haver d'ubicar patis interiors de ventilació. D'aquesta manera, es defineix una estructura compacta d'espai totalment útil. Cadascun dels edificis consta de dos habitatges per planta, d'àmplies dimensions, i és remarcable el concepte espacial que representa el disseny del saló, en estar ubicat entre dues terrasses. Per la part exterior, estan acabats amb un revestiment de ceràmica de color teula, que conjuntament amb les persianes i les mampares de fusta fosca donen a l'edifici un caràcter de qualitat senyorial.

És una obra més d'aquest insigne arquitecte, que va unir la tradició i la modernitat sota el criteri d'una percepció humanista de l'arquitectura. Aquest conjunt d'habitatges, igual que els edificis de les cotxeres del mateix autor (vegeu *El Jardí número 59*), va representar una experimentació amb la tipologia de l'habitatge urbà. Va traslladar la inquietud dels efectes entre llums i ombres, que va dur a terme des de les cases unifamiliars fins als edificis d'habitatges. Un interès, que sempre va acompanyar l'obra de Coderch, i que en aquest cas es pot veure amb la complexitat de les reculades dels volums. La seva preocupació per la llum el va portar a investigar no només en els projectes d'arquitectura, sinó també en el disseny d'objectes, com va ser l'any 1957 el disseny de la Làmpada Disa. Un projecte que, com el propi autor explicava, tenia com a problema principal el fet de crear una il·luminació d'ambient íntim i que recordés el foc d'una xemeneia. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

ESPAI LEGAL

Els contractes de treball després de la reforma laboral

NIEVES RABASSÓ

El 30 de desembre del 2021 es va publicar al BOE el RD Ley 32/2021, de 28 de desembre, pel qual s'aprova la coneguda reforma laboral, que fa especial referència als contractes de treball.

Partint de la premissa que els contractes, en principi, han de ser indefinits, s'eliminen els contractes d'obra o de servei determinat i es fixen determinades particularitats pel contracte eventual per circumstàncies de la producció.

La llei manifesta especial interès a regular els **CONTRACTES FORMATIUS**, amb entrada en vigor el 31.03.2022., distingint-se dues modalitats:

- 1) **Contracte de formació en alternança**, l'objecte del qual és compatibilitzar l'activitat laboral retribuïda amb els processos formatius del treballador (FP, universitaris o del catàleg d'especialitats formatives del SEPE).
- 2) **Contracte per a l'obtenció de la pràctica professional**, l'objecte del qual és l'exercici d'una activitat laboral destinada a adquirir una pràctica professional adequada als corresponents nivells d'estudis cursats.

El Govern espanyol es compromet a negociar l'anomenat **Estatut del Becari** amb els agents socials, en els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta norma, amb la finalitat de regular la formació pràctica autoritzada a empreses o organismes i l'activitat formativa en el marc de les pràctiques curriculars o extracurriculars previstes als estudis oficials.

Així mateix, es destaca la regulació dels **CONTRACTES DE DURADA DETERMINADA**, amb entrada en vigor el 31.03.2022, que permet distingir dues modalitats:

- 1) **Per circumstàncies de la producció** que, alhora, pot ser de dos tipus:
  - a) Per increment ocasional i imprevisible o per oscil·lacions que, tot i tractar-se de l'activitat normal de l'empresa, generin un desajust temporal entre l'ocupació estable disponible i el que habitualment es requereix (incloses vacances del personal), sempre que no respongui als supòsits del contracte fix-discontinuu;
  - b) Per atendre situacions ocasionals, previsibles i que tinguin una durada reduïda i delimitada.
- 2) **Per substitució**, en els supòsits següents:
  - a) d'una persona treballadora amb dret a reserva de lloc de treball. Com a novetat, la prestació de serveis es podrà iniciar abans que es produeixi l'absència de la persona substituïda, pel temps imprescindible per a la transició i com a màxim durant 15 dies;
  - b) Per completar la jornada reduïda d'una altra persona treballadora, per causes legals o convencionals;
  - c) Per a la cobertura temporal d'un lloc de treball durant el procés de selecció o promoció per a la cobertura definitiva mitjançant contracte fix, amb una durada màxima de 3 mesos.

Finalment, mereix especial atenció en aquesta reforma la importància que se li dona al **CONTRACTE FIX-DISCONTINUU**, que podrà ser concertat per a:

- 1) La realització de treballs de naturalesa estacional o vinculats a activitats productives de temporada, o pel desenvolupament dels que no tinguin aquesta naturalesa però que, sent de prestació intermitent, tinguin períodes d'execució certs, determinats o indeterminats.
- 2) Per al desenvolupament de treballs consistents en la prestació de serveis en el marc de l'execució de contractes mercantils o administratius que, sent previsibles, formin part de l'activitat ordinària de l'empresa. Els convenis col·lectius sectorials podran determinar un termini màxim d'inactivitat entre subcontractes, que, EN SU DEFECTO, serà de tres mesos.
- 3) Per les ETT per la cobertura de contractes de posada a disposició vinculats a necessitats temporals de diverses empreses usuàries (segons els contractes de durada determinada) i els períodes d'inactivitat han de coincidir amb el termini d'espera entre aquests contractes.

Així doncs, podem afirmar que la nova normativa en vigor ha redefinit el model de contractació, apostant de manera ferma per la contractació indefinida i limitant els supòsits en què resulta lícit acudir a la contractació temporal, amb la finalitat principal de reduir la temporalitat.

NIEVES RABASSÓ, ADVOCADA, ECONOMISTA I RESPONSABLE DEL DEPARTAMENT PROCESSAL LABORAL DEL DESPATX ALONSO-CUEVILLAS

CURS 2022-2023

PORTES OBERTES ESCOLA POETA FOIX

TOTA LA INFORMACIÓ A

www.escolapoetafoix.cat

[@escolapoetafoixbcn](https://www.instagram.com/escolapoetafoixbcn)

www.youtube.com/escolapoetafoix

Dies 16,17 i 18 de febrer

Presencials. En petit grup amb inscripció al formulari google que hi ha visible a la pàgina web del nostre centre.

EL RACÓ DE LA COMUNICACIÓ

Què hi veus aquí?

MARTA ROYO ESPINET

- 0. Una fruita
- a. Una poma Golden
- b. Compota de poma
- c. Una poma de Girona
- d. Sidra
- e. Un pastís *Tatin*
- f. La marca Apple

Una poma pot ser moltes coses: des d'una fruita fins a una marca. La importància de passar del producte a la marca.

Només definint clarament els objectius estratègics del teu negoci, prenent com a base la diferenciació, per crear una imatge sòlida i dissenyar-ne una bona comunicació, aconseguiràs tenir la teva marca ben creada.

Aquí rau el valor com a marca. Pots ser una fruita (*commodity*), una poma Golden (*me too*), una poma de Girona (un *me too* amb marca pròpia), una compota de poma (amb un valor afegit), una ampolla de sidra (canviant l'ús del producte), un pastís *Tatin* (unes delicadeses) o un Apple (convertint la poma en un estil de vida).

Anem més enllà? La teva poma, a més a més, pot transmetre frescor, repte, seducció, descoberta, prohibició...

Tinguis un producte consolidat o de nova creació, aprofita aquest any, on tot segueix una mica aturat, per reflexionar sobre la teva marca, sobre el teu full de ruta. Pensa què vols ser, més enllà d'un producte indiferenciat.

Reflexiona sobre com diferenciar-te i convertir-te en una cosa diferent i, si pot ser, única. En allò que empatitzi amb la teva audiència. Un cop ho tinguis, caldrà que ho comuniquis i ho difonguis. I aquí també cal que siguis curós, per fer-ho d'una manera notòria i memorable.

Que la teva marca i la teva comunicació impactin i perdurin en el temps.

Si no saps com fer-ho, truca'm! ■

MARTA ROYO ÉS PUBLICISTA, ECONOMISTA I FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

PARLEM D'ECONOMIA...

Dades i notícies postpandèmia

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS

Per ara, l'Estat espanyol només ha executat el 8,7 % del Pla Rodalies 2020-2030 de Barcelona. Fins al 2025, l'execució hauria d'haver assolit ja els 2.900 milions. El Pla de Rodalies va ser presentat el desembre del 2020. La "pluja de milions" compromesa no esta-

va detallada per anualitats. Rodalies, Adif i Renfe preveuen executar aquest any el 185 % de la inversió a la Comunitat de Madrid i el 29 % a Catalunya. El Govern pressiona pel traspàs complet de Rodalies a casa nostra.

Quant a l'atur a Catalunya, la bretxa entre les taxes d'atur femení i masculí s'amplia per la covid. Un 29 % del total de dones inactives es dedica a tasques de la llar enfront del 5 % dels homes; més del 30 % de les dones en situació d'atur tenen estudis superiors, el 25 % entre els homes; un 21 % del total de dones aturades té entre 45 i 54 anys, percentatge que es redueix fins al 15,4 % per al mateix col·lectiu dels homes, i l'atur de llarga durada (2 o més anys) afecta 58.800 dones enfront de 40.800 homes.

Pel que fa a la productivitat, el ritme de creixement de la conjuntura econòmica a Catalunya es manté dinàmic. De totes maneres, els riscos vinculats a la inflació i a la manca d'aprovisionaments augmenten. Aquesta millora de la productivitat fa que siguin optimistes les dades de l'ocupació i de la reducció de l'atur. Millora la confiança empresarial. Es recuperen les vendes de vehicles industrials. Tot el contrari amb la de turismes. Les exportacions no paren de créixer i ja són superiors a les del 2019, mentre que la construcció es consolida com amb una recuperació forta i intensa.

En referència al turisme, si es manté la tònica del 2021, es podria tancar l'any amb un volum de despesa turística total proper al 50 % del 2019, és a dir, al voltant de 16.000 milions d'euros.

D'altra banda, segons un recent Informe d'Oxfam Intermón, l'1 % de la població mundial acumula la mateixa riquesa que el 99 % restant. Les vuit persones més riques del món tenen tanta riquesa com el 50% de la població mundial (3.600 milions/ persones), segons la revista *Forbes*. Arran de la pandèmia, la persona més rica del món el 2021 és Jeff Bezos, de 56 anys, fundador i president d'Amazon, amb un patrimoni de gairebé 100.000 milions €. Supera d'aquesta manera Bill Gates, de 64 anys, que liderava aquest rànquing des de feia deu anys amb una fortuna de 86.527 milions €. Segons la revista *Forbes*, Jeff Bezos guanya a cada segon de relloige 1.859 € i 159 milions € al dia. El 1979, Jeff Bezos va començar a repartir paquets amb una moto en un poblet de Califòrnia cobrant propines.

Segons l'últim informe Oxfam del 2021, la riquesa de les 10 persones amb més capital econòmic del món ha duplicat els seus ingressos des del març del 2020 al novembre del 2021 (pandèmia) mentre que la resta, el 99 % de la humanitat, s'ha deteriorat. Arran d'aquestes desigualtats, Oxfam calcula que a cada segon de relloige mor una persona per falta d'aliments. Aquesta data equival al fet que cada dia moren 86.400 persones al món per falta d'aliments, de les quals 38.000 són infants. Abans de la pandèmia, 2,1 milions de població negra dels Estats Units serien vives si la seva esperança de vida fos com la de la població blanca. Durant la pandèmia, aquesta xifra ha augmentat fins al 3,4 milions en les persones negres. ■

JOAN BUSCÀ I AMBRÓS ÉS ECONOMISTA

PSICOLOGIA

La zona de confort

MÈRTXE FERNÁNDEZ

Segons Alasdair K. White la zona de confort és un estat mental en el qual la persona opera en una condició d'ansietat neutral utilitzant una sèrie de comportaments per aconseguir un nivell constant de rendiment sense sentit del risc. En poques paraules, la

mateixa rutina de sempre. La zona de confort és aquella zona en la qual les nostres perspectives i la nostra vida poden millorar si afegim una certa quantitat d'estrès, és a dir, una certa quantitat d'esforç, però que, en quantitats superiors, provocaria un grau creixent d'ansietat fins a entrar en zona de perill.

Dit d'una altra forma, la zona de confort és aquella zona mental —encara que la puguem associar a un lloc, a un espai o a un grup d'amics— en la qual no existeix estrès, en la qual ens sentim tranquils.

Ara bé, i aquí és on ens equivoquem, que no hi hagi estrès no significa que siguem feliços. Tot el contrari, en la majoria de les ocasions, establir-nos en la nostra zona de confort pot suposar una certa insatisfacció perquè ens impedeix créixer, descobrir, avançar... Sortir de la nostra zona de confort suposa augmentar l'estrès, i això ens incomoda, però progressar implica estressar-nos. Cada vegada que volem aconseguir alguna cosa, especialment quan aquesta cosa ens fa sentir orgullosos i satisfets, hem d'esforçar-nos, i l'esforç, en tant que estrès, suposa un cost emocional.

Què succeeix llavors? Que sentim por, mandra, apatia, desídia, incertesa, falta de motivació, temor al fracàs... Però per continuar creixent, és necessari superar aquestes pors i les creences limitants que ens impedeixen desenvolupar-nos. Hem d'assumir uns certs riscos.

La felicitat no és gratis, almenys no sempre... La felicitat hem de buscar-la, hem de treballar per aconseguir-la i, a vegades, això suposa sortir de la nostra zona de confort durant un temps amb la finalitat d'arribar a una altra zona de confort "superior" en la qual, a més, trobarem més felicitat. Per exemple, per sentir tindria estudiar quan ja has "finalitzat" els teus estudis? Per a què voldries comprar una casa i hipotecar-te si ja estàs bé on estàs? Per a què tindriem fills? Totes les situacions que us acabo d'exposar suposen una sortida important de la nostra zona de confort i, no obstant això, ens hi solem exposar. Per què? Perquè imaginem que, quan hàgim finalitzat el que ens hem proposat, estarem millor, que l'esforç valdrà la pena, i això és el que ens mou. La motivació és el que ens fa sortir de la nostra zona de confort.

El nostre cervell ens adverteix, ens envia missatges per avisar-nos que hem de sortir d'aquesta zona. Conèixer-los, saber interpretar-los, ens pot ajudar. Alguns d'aquests signes són, per exemple, la por d'assumir responsabilitats deixant passar oportunitats; procrastinar, especialment quan ajornem indefinidament prendre unes certes decisions o amagant el cap com els estruços; l'apatia i la falta de motivacions o d'il·lusió per emprendre qualsevol tipus de propòsit, pla, projecte...

Però, a més, sortir d'aquesta zona també pot ser molt reconfortant i motivador, ja que, fins a cert punt, això voldrà dir que hem començat una nova empresa, que tenim nous projectes. I el millor d'un nou projecte no sempre és arribar: molts cops és el camí que fem el que ens agrada. I si no, feu-vos la següent reflexió: quan finalment assolim allò que estàvem desitjant estem satisfets, contents, orgullosos... però, fins quan? Quant temps ens sentirem així? Un cop aconseguit, ens hi acostumarem i, passat un temps, si tot va bé, intentarem fer un nou cim. ■

MÈRTXE FERNÁNDEZ ÉS PSICÒLOGA CLÍNICA

MOBILITAT

Anell de circumval·lació Vallvidrera-Arrabassada: una proposta

JOSEP M. SUCARRAT

Barcelona és una ciutat repleta d'opcions, amb una geografia que possibilita múltiples activitats i un clima que afavoreix gaudir a l'aire lliure de l'oferta existent. En els últims anys, la ciutat ha estat més vivencial com a recurs de proximitat a l'oci, individual o col·lectiu, i obert a la naturalesa. Durant alguns mesos, els jardins de la ciutat, els camins dels parcs o les carreteres sinuoses que recorren les muntanyes del prelitoral han estat l'alternativa i solució a les nostres ànsies de ventilar-nos i d'acostar-nos, com dirien els pintors surrealistes francesos, al plein air.

Sembla que la ciutat ha crescut en valors que premien el medi ambient i que culminen a les muntanyes que l'emboliquen, oferint-nos en la seva serra més pròxima, Collserola, l'oportunitat de conèixer amb la natura, fruit de les vistes, la seva flora i la tranquil·litat. Però la convivència de diferents usos és algunes vegades conflictiva i pot donar peu a xocs d'interessos, les prioritats no són les mateixes i es necessita facilitar la simultaneïtat amb l'establiment de normes o prioritats.

Serveixi l'escrit com a presentació de noves propostes que ajudin a la multiplicitat d'usos en aquest gran espai comú que compartim en la nostra àrea metropolitana de Barcelona i busquem la manera de compatibilitzar a Collserola els diferents usos tant d'espai com funcionals. En aquestes propostes busquem comoditat, seguretat i participació. Contribuïm amb el nostre pensament més positiu i fugim de la crítica sistemàtica a qualsevol novetat que proposa el *contrari*. Escoltem l'oposició per convertir-la en còmplice, participem de qualsevol proposta i provem-la, igual ens sorprenem.

Per acabar el text i com a inici al projecte, recollim i exposem una idea sentida, escoltada en reunions d'opinió o en els mateixos districtes de la ciutat. Complicada en la posada en marxa, però fàcilment corregible en els seus temps d'ús, limitable en la seva aplicació i amb la possibilitat d'una suau implantació per al seu creixement, o no, depenent del seu funcionament i de la importància en la problemàtica que pugui sorgir.

La creació, els diumenges entre les 9 h i les 13 h (com a començament), d'un cordó viari circumval·ladori unidireccional (sentit únic) que uneixi les carreteres de Vallvidrera, Tibidabo i Arrabassada. Fent de la seva unió un recorregut perimetral al voltant de la part nord de la ciutat. El sentit de la marxa haurà d'estudiar-se i dependrà de les dades que tingui la Guàrdia Urbana o Trànsit. Sigui el sentit que sigui, la seva posada en marxa possibilitaria la circulació simultània de tota mena d'usuari, segura per a qualsevol vehicle o element de transport, individual i/o col·lectiu. Durant unes hores, els ciclistes que inunden aquestes carreteres podran conèixer amb tranquil·litat i total seguretat amb els automòbils que es desplacen per elles. La circulació, amb la possibilitat d'ocupar tota la calçada, serà menys estressant i les tipologies dels diferents usos amb els seus temps, ocuparan el lloc adequat en cada part del recorregut.

Aquesta és una proposta complicada, experimental i arriscada. Imaginem que participem d'un recorregut per les carreteres de Collserola en la nostra bicicleta, convencional o elèctrica, o potser patinet o monopati, compartint el nostre passeig amb família o amics, sense perill i amb la tranquil·litat que ens donarien els dos carrils en el mateix sentit.

Amb tota probabilitat seria una alegria! Durant 4 hores, la carretera seria una festa. ■

JOSEP M. SUCARRAT, MOTOS TURÓ

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA
CREMES I SOLUBLES DE CACAU · PASTA DE CACAU 100% D'ORÍGENS
PRODUCTES (sense gluten, sense sucre, sense lactosa, sense soja i aptes per a vegans)

Troba el detall més dolç per aquella persona tan especial a Bombons Blasi.

**Troba'ns a la nostra botiga online:
www.bombonsblasi.cat**

C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat

 602 25 46 54

HORARI BOTIGA: de dilluns a divendres de 10:00 a 18:00h (no tanquem al migdia) i dissabtes de 10 a 13:30h

Entrevista

PERE MONJE:

“L’alta gastronomia s’ha democratitzat, és bonic”

© Frederic Esteve

Pere Monje és l’actual director de l’històric restaurant barceloní Via Veneto, situat al carrer Ganduxer, i fa poques setmanes va decidir assumir una de les vicepresidències de l’Associació de Comerciants i Veïns del Turó Parc. Organitzar aquesta entrevista va ser tan fàcil com anar a picar el timbre del restaurant un divendres i citar-nos per al dilluns següent. Entrem al Saló Blau, una de les set sales més íntimes que hi ha a Via Veneto, on des del 1967 se celebren cada dia reunions de negocis. El projecte ha estat liderat durant anys pel seu pare, Josep Monje, i és per això que quan tenia 10 anys el Pere va arribar a viure a Sant Gervasi, a sobre mateix del restaurant, i no en va marxar fins que es va casar i va instal·lar-se a Sarrià. Va estudiar a l’Escola Nelly —des de fa uns anys *Escola Augusta*— al carrer Calvet, i això fa que tots els records estiguin lligats al barri: “Des del Turó Parc al carrer Calvet, i fins a Sarrià a l’antic camp de l’Espanyol, seria la meua geografia de barri”. Una dada abans de començar a llegir l’entrevista, el Via Veneto és un dels restaurants del món que fa més anys (47) que conserva de manera ininterrompuda una estrella Michelin.

SERGI ALEMNAY

Je suis arrivé

Això li deia Dalí a la seva esposa Gala cada cop que visitava el Via Veneto, regentat pel meu pare. Es feia portar un telèfon a la taula, li trucava a casa i li deia “Je suis arrivé.”

Tu encara no rondaves pel restaurant.

No, però afortunadament a cada moment tenim gent molt coneguda. Alguns dels clients que ara mateix tenim el luxe de servir a diàriament, d’aquí a 40 anys segurament seran els Dalí d’aquesta època.

Teniu un famós de visita cada dia?

Segurament (*silenci*). Sí, sí i tant. Tenim aquesta sort i privilegi. Som una casa representativa de Barcelona i procurem que tot-hom s’hi senti bé.

Cada dia saps qui ve?

No. Qui ha reservat, sí (*riu*).

Cuines?

Professionalment, millor que no: tenim un equip extraordinari de 20 cuiners amb el nostre xef, el David Andrés. Però a casa, sí. Vaig a comprar al Mercat de Sarrià i gaudeixo cuinant per a les persones que estimo, com la meua filla.

Home de mercat.

Els mercats són un luxe que tenim en aquesta ciutat. Un tret diferencial de Barcelona, i cal que tots en fem ús. A banda de ser

Els mercats són un luxe que tenim en aquesta ciutat”

una experiència molt divertida, és comprar productes saludables que ens venen dels pagesos cada dia.

En quin moment es troba el Via Veneto?

Et diria que passem per un dels millors moments de la història d’aquesta casa, tant gastronòmicament com a sala. Som un clàssic modern. El que fem ara a la cuina no té res a veure amb el que es feia fa 40 anys, però no perdem de vista el segell de la casa.

El client sempre té la raó?

Al client se l’ha d’escoltar, i n’aprens molt. Som un restaurant de client. Que gaudeix quan el client torna: senyal que l’has fidelitzat.

Entrar aquí és una mica com entrar a un temple...

La primera vegada hi ha gent que es pot sentir una mica intimidada, però en dos minuts veuen que hi ha una voluntat d’hospitalitat que convida al bon caliu. Llavors es relaxen.

Vau ser espai de trobada de la Gauche Divine... i ara?

Al Via Veneto es reflecteix el canvi d’aquest país en els últims anys. L’alta gastronomia s’ha democratitzat, i molta gent vol gaudir de

l’experiència. És molt bonic veure que s’ha ampliat la diversitat de la clientela que ve a la casa.

Continueu sent el restaurant de les cortines tancades.

Són intocables. No va amb nosaltres que la gent passi pel carrer i vegi l’interior. El nostre client vol tranquil·litat.

Cap client ha demanat veure l’exterior?

Mai. Més enllà de ser un element molt definitori de la decoració de la casa, té la funció de preservar la intimitat de qui està dinant o sopant al Via Veneto. No m’imagino la casa sense cortines.

No s’ha contemplat mai obrir un segon local?

Ens ho hem plantejat, però mai hem volgut donar el pas. Considerem que el nostre focus és al carrer Ganduxer. Hem fet una expansió, però no tant física sinó de participar en esdeveniments o creant el *take away* amb el confinament.

Portem 55 anys fent país treballant amb equips de cinquanta persones, amb productes locals i donant a conèixer la gastronomia catalana al món”

Us identifiqueu com un restaurant català?

Portem 55 anys fent país treballant amb equips de cinquanta persones, amb productes locals i donant a conèixer la gastronomia catalana al món. Aquesta és la nostra manera de fer país.

Com veus el barri que envolta el Via Veneto?

En els últims 20 anys ha fet un gran canvi. Abans la gent hi dormia, però no hi feia oci. Ara, sí. La gent té l’opció de fer vida de barri en qualsevol moment de la setmana, i això és molt positiu. Pel tipus de cases és un barri molt semblant a Pedralbes, però aquí el gran al·licient ha de ser la vida i el comerç.

S’ha aconseguit instal·lar el comerç amb nota?

El barri ha demostrat tirar endavant per la iniciativa de la seva gent, més que pel recolzament de les institucions. Això és senyal de dinamisme. A Galvany, tant el tèxtil com els restaurants s’han sabut posicionar molt bé.

Com es viu ara a la zona del Turó Parc?

Només cal passejar els diumenges pel carrer Fleming, que cada cop més sembla una petita rambla! En l’imaginari dels barcelonins, la plaça Sant Gregori Taumaturg sempre s’ha relacionat amb botigues gurmets, i això es complementa amb grans pastisseries. El Turó Parc té molts

La gent no va a comprar amb bicicleta”

punts per ser el barri amb el comerç amb més potencial de tot Barcelona.

Què falta per fer del Turó Parc el millor barri comercial?

Més empatia de les institucions amb el món de l’economia. És molt important preocupar-se per la sostenibilitat, però per això cal ser una ciutat pròspera, i la prosperitat te la donen les empreses. Últimament s’ha dificultat la mobilitat al barri amb la reprogramació dels semàfors i l’emplaçament dels carrils bici. La gent no va a comprar amb bicicleta.

Vols dir que la gent ve amb cotxe al restaurant...

Som dels pocs restaurants a la ciutat que tenim la figura de l’aparcador. A cada client que ve, li aparcuem el cotxe al pàrquing. És un servei gratuït, un valor afegit que dona aquesta casa.

Teniu més clients del barri o de fora del barri?

Aquí s’hi fan moltes trobades de negocis, però també d’amics i familiars. Estem molt equilibrats entre els dos tipus de clientela. Et diria que un percentatge molt gran dels nostres clients són del barri. Som els primers interessats a generar un ecosistema potent de negocis i residencial.

Felicitats pels 55 anys

Les grans celebracions no van amb nosaltres. La discreció és un valor de la casa. Sí que estem començant a preparar un nou llibre del Via Veneto que recollirà tant el present com el passat de la casa. Sobretot, molt present. L’estem començant a coure, així que crec que veurà la llum el 2023. ■

Idea Toscana

Cosmètica natural i orgànica per al benestar

COSMÈTICA DE LA TOSCANA AL COR DE SANT GERVASI

Idea Toscana ha obert recentment a Sant Gervasi -al carrer Balmes 260- la seva primera botiga física fora d'Itàlia. Un establiment en el qual es poden trobar productes cosmètics naturals i biològics elaborats seguint la més alta tradició de fabricació Toscana.

Els orígens familiars d'Idea Toscana es remunten a la família Pieri Biagiotti, una **família Toscana**, la qual formada d'un matrimoni i dos fills, Leonardo, el director de l'establiment de Barcelona i Greta, gestora web i es basen en la idea d'oferir productes elaborats amb **matèries primeres naturals i orgàniques certificades**.

L'objectiu d'Idea Toscana és d'oferir l'experiència diària de cura i benestar d'un mateix a l'estil toscà, compartint, a través de l'ús dels nostres productes, la immensa herència artística, cultural, natural, enogastronòmica i de manufactura que ens han deixat els nostres il·lustrats antecessors.

Experiències

Realitat virtual

Recull i tritura olives amb la realitat virtual

L'eficàcia del poder de la natura

Descobreix per a què serveixen els principis actius naturals en cosmètica

La roda de la Fortuna

¡Amb la compra d'un producte, podràs jugar a la ruleta de la sort i guanyar un altre producte totalment gratis!

Àmplia gamma de productes naturals

Idea Toscana reuneix una àmplia gamma de productes que van des del **xampú a cremes corporals, del gel de bany als olis essencials o els aromatitzadors per a la llar** en diferents varietats: cítric, olivera i rosa. Tots ells amb l'objectiu comú de cuidar la pell i el benestar de les persones.

Tots aquests productes es poden trobar en diferents formats i mesures, com per exemple packs de regal en miniatura o gels i xampús grans perfectes per a tota la família.

Una experiència diferent

La botiga té dues plantes, al primer pis hi ha els productes a la venda mentre que al segon pis, el guiarà Leonardo en un **viatge sensorial**. La botiga del carrer Balmes compta, a més, d'una zona on es pot gaudir d'una experiència en tres dimensions que et **transporta a la Toscana per a conèixer de prop el procés d'elaboració de la marca**.

En aquest mateix espai s'exposen quadres amb fotografies dels processos de fabricació de la marca, així com algunes màquines antigues que s'utilitzaven antany per fabricar el sabó. Una espècie de museu d'aquesta producció tradicional.

T'explicarà com es fa una cosmètica ecològica gràcies a una paret muntada amb 46 elements naturals anomenat "el poder de la natura" on els teus sentits connectaran amb els records. A més, podreu aprendre a **tastar l'oli d'oliva de manera professional** juntament amb el tastador Leonardo que us guiarà al llarg de les experiències. Així, aquesta família italiana aposta per la qualitat i la tradició per entrar en les llars de Barcelona per la porta gran.

UN HORT URBÀ A LES TRES TORRES PER

SERGI ALEMANY

“Em dic Laura i no tinc cap problema en què digueu el meu nom a l'article, al contrari.” La Laura va perdre fa uns anys la feina per una addicció a la droga. Treballava com a cambrera al bar d'una universitat, on reconeix que li agradaria tornar algun dia. Casualment, avui és ella l'encarregada de preparar el cafè en la pausa que fa amb els seus companys de teràpia: “Trec galetes?”, pregunta.

Explica que venir cada matí a l'hort és una “alliberació” per ella, perquè així pot sortir del centre on resideix actualment i tornar a tenir “horaris i activitats.” El temps lliure és fatal en les persones que miren de deixar enrere una addicció.

A dia d'avui la Laura és una més de la desena de persones que formen part del projecte Fènix, una iniciativa de la Fundació ABD que es desenvolupa al jardí del Centre d'Atenció i Seguiment (CAS) a les Drogodependències de Sarrià, en un espai cedit per l'Agència de Salut Pública de Barcelona. Aquí, envoltats de 1.000 metres quadrats de terra, treballen cada matí per deixar enrere les seves addiccions i recuperar a poc a poc les habilitats personals afectades pel consum de drogues, principalment l'alcohol. Sí, la droga ‘legal’ que tots tenim més a l'abast. També hi ha qui s'hi adreça per consum de cocaïna i cànnabis.

La Karen i l'Edgar són els responsables del projecte

© Frederic Esteve

RENÉIXER DESPRÉS DE LES DROGUES

Un problema amb l'alcoholèmia, en aquest cas no seu, sinó de la seva mare, va portar a l'Edgar Peñas a descobrir la feina que es fa des dels centres de seguiment a les drogodependències. Format en enginyeria tècnica agrícola, dinamitzador comunitari i formador per ocupació, fa tres anys va decidir arrencar com a tècnic el projecte Fènix en aquest hort urbà terapèutic situat, com un petit oasi enmig de les Tres Torres, al carrer Dalmasas.

"Això abans era un jardí amb males herbes", comenta la coordinadora del CAS Sarrià, Karen Nadal. S'havien iniciat projectes semblants però no tenien continuïtat, i el centre necessitava algú com l'Edgar que "no es limités a plantar flors i verdures amb ells." Ara hi ha unes pautes. Començant per la puntualitat a l'hora d'arribada: les 9 h del matí. Exercici físic. Responsabilitat. Compromís. Presa de decisions. I una norma sagrada! Prohibit parlar de consum. De droga.

Una problemàtica amagada

"Habitualment, aquests centres han estat en plantes baixes i molt amagats", recorda l'Edgar, que no només treballa l'agricultura terapèutica amb el grup en aquest tros de terreny, sinó que promou sortides pel barri i més enllà, com per exemple quan van anar a espigolar un camp al Baix Llobregat amb la gent d'Espigoladors.

Des del Jardí Fènix treballen a través de les plantes perquè persones que s'han enganxat a la droga puguin recuperar el seu estat físic i mental anterior a l'addicció, i tornar al món laboral. Ho complementen amb sessions terapèutiques amb diverses professionals, que es fan al mateix CAS Sarrià, i amb l'atenció mèdica que cada persona rep del seu metge de capçalera. "Aquí, si volen, poden venir usuaris de tot Catalunya", apunta la Karen.

El perfil de persona usuària d'aquest servei és el d'un home o dona entre 30 i 50 anys. A diferència d'altres espais, aquí es reserven places només per a dones. "Treballar la perspectiva de gènere no és tenir una plaça lliure i adjudicar-la a un home; aquí, si la plaça d'una dona no s'omple, es reserva a l'espera que aparegui", puntualitza la Karen. Un problema dels centres de tractament és l'arribada molt minoritària de la població femenina, un 20% del total de visites.

Renéixer per començar una nova vida

La idea és que les persones que entren a formar part de la comunitat del Jardí Fènix s'hi estiguin un any i en surtin rehabilitades. "Renaixeran del seu estat per començar una nova vida, el missatge és molt

directe", explica l'Edgar, que va proposar el nom del projecte pensant en el Fènix, l'animal mitològic que reneix de les cendres.

A Barcelona, el Jardí Fènix és el primer jardí-hort que utilitza el treball acompanyat amb teràpies perquè el procés pels afectats sigui satisfactori. L'Edgar, que va deixar enrere la seva vida professional vinculada a la revista musical Mondosonoro i a l'empresa de màrqueting Tengo Un Trato —n'era el director— per treballar "en el sector social", confia que aquest projecte pugui ser l'espurna que faci que tots els barris de la ciutat observin que "necessiten més verd."

Trepitjar el Jardí Fènix és molt més que visitar un espai de rehabilitació per consum de droga. És posar els peus en un refugi climàtic, un espai de biodiversitat, de coneixement de l'agricultura local on... com diu l'Edgar només hi falta "una gallina" per tancar el cercle de permacultura.

Aquí "les energies flueixen cap amunt", apunta una de les persones usuàries, que prefereix mantenir l'anonimat. L'últim que han recollit de l'hort són albergínies, pebrots, carbasses i... llimonos. "El llimoner funciona tot l'any." La teràpia, també. ■

© Frederic Esteve

EL FARISTOL

Torna el cicle *Veus* a Vil·la Florida

EDUARD SANT I CHALOIS (@Eduard_Sant)
Després que l'edició de l'any passat quedés reduïda a una sola actuació de Yasmina Azlor i David Txes en ocasió del Dia de la Dona Treballadora, enguany el Centre Cívic Vil·la Florida recupera el format habitual de *Veus*, *cicle de música de petit format*.

Del 10 de febrer al 10 de març del 2022, tots els dijous a les 19 h, la petita, però acollidora sala d'actes del centre cívic del carrer Muntaner es tornarà a engalanar amb una atmosfera íntima però càlida, idònia tant per als artistes com per als espectadors. Com bé diu el títol del cicle, els quatre noms que formen part del cartell comparteixen entre ells un nexa en comú ben marcat: la veu és l'autèntica protagonista.

El 10 de febrer, el tret de sortida el donarà **Anthus** —cantant, arranjador i compositor sicilià— considerat per molts una de les millors veus masculines de jazz a casa nostra. Actualment està presentant el seu nou disc *Acrobatic Heart*. Això no obstant, el dia 10 de febrer, a Vil·la Florida, Anthus acompanyat per Pol Omedes (trompeta) i Néstor Giménez (piano) recuperarà una proposta complementària que du per títol *L'Espectacle de Chet Baker*. En l'actuació, a base de ritmes de swing i balades, Anthus homenatja la

figura d'una de les icones de la història del jazz, el cantant i trompeta Chet Baker.

Una setmana més tard, el 17 de febrer, el torn serà per **Gessamí Boada**, una de les veus amb més personalitat del panorama actual i que està de gira amb *On Començo Jo* (Segell Microscopi, 2020), el seu segon treball. En l'àlbum s'allunya del jazz amb onze noves cançons més properes a un pop amb sonoritats electròniques i de l'indie, però mantenint l'essència de cantautora que la caracteritza. Amb una veu versàtil, plena de matisos i molt expressiva, ens canta lletres profundes que parlen de canvis, de l'emergència climàtica, de l'empatia i de connectar-se amb un mateix. Al cicle *Veus*, Gessamí Boada acompanyada de teclat i guitarra, farà un repàs a la seva carrera en un format íntim, però no menys fascinant.

La Chanson Française serà la protagonista del tercer concert del cicle *Veus* d'enguany. Continuarà el dijous 24 de febrer amb **Chérie B**, el projecte de la cantant libanesa establerta a Barcelona, Sevine Abi Aad, conjuntament a Gilles Estoppey que pren el nom en homenatge a l'emissora musical francesa Chérie FM. Sevine Abi Aad compta amb una llarga experiència al sector musical ja sigui al seu Líban de naixement, com

al Qatar on va ser entre altres llocs i ara a casa nostra, notori el seu pas pel programa *La Voz d'Antena 3*. Conjuntament amb el saxofon d'Oscar Neira, Sevine Abi Aad i Gilles Estoppey elaboraran un viatge al París dels anys cinquanta i un amor per la poesia i la nostàlgia a través del seu repertori amb noms clàssics com Piaf, Aznavour i Brel.

Finalment, el 10 de març i englobat dins la programació del Dia de la Dona Treballadora, la cantant i compositora barcelonina **Patrycia** clourà el cicle *Veus* del 2022. Patrycia porta la música a les venes perquè des de petita l'acompanya. El dia 10 de març, en format íntim, presentarà les cançons del seu últim EP que va ser enregistrat dins del projecte Cabal Musical del Taller de Músics a l'estudi Aclam Records. Aquest darrer EP és un recull de cançons que van des del pop fins al rock, passant pel folk, l'indie i la música d'autor on les paraules prenen força importància per reflectir, amb una visió en femení, un reflex de la societat que ens envolta.

En definitiva, el cicle brinda als espectadors una bona manera de descobrir i apropar-se a noves veus així com passar una bona estona de cultura i esbarjo en uns moments on aquestes estones són ben preuades. ■

Anthus, amb Pol Omedes i Néstor Giménez

Gessamí Boada

Chérie B

Patrycia

Música

Falsterbo inicia la gira de comiat amb un doble concert al Teatre de Sarrià

SEGI ALEMANY

Compte enrere per al primer concert de la gira "Adeu, Paf" dels Falsterbo, el grup de música folk nascut l'any 1967, amb més de cinc dècades d'actuacions per Catalunya. Fa dues setmanes que el Teatre de Sarrià va penjar el cartell d'entrades exhaurides per al concert del 20 de

febrer, motiu pel qual es va veure obligat a programar-ne una segona data: el 27 de febrer.

La formació, integrada pel reconegut doctor i director de la Clínica del Son, Eduard Estivill, la psicòloga i pedagoga Montse Domènech i l'enginyer en telecomunicacions i músic Jordi Marquillas, ha

decidit posar punt i final a la seva afició amb un últim disc i una gira de comiat amb el mateix nom "Adeu, Paf".

A banda dels dos concerts al Teatre de Sarrià, Falsterbo assegura que comptaran amb, com a mínim, set actuacions més per escenaris del país, que de moment mantenen en secret. ■

CONSULTORI ESPECIALITZAT EN PSICOLOGIA I PSIQUIATRIA Dra. Pilar de Azpiazu

Oferim atenció personalitzada en el camp de la Psicologia i la Psiquiatria

Atenció psicològica especialitzada amb avaluació i tractament de problemes que poden aparèixer a l'edat adulta. Intervenció en problemes emocionals, d'ansietat, depressió, trastorns adaptatius, relacionals i d'autoestima. Atenció, assessorament i acompanyament en processos de dol i pèrdues emocionals.

Brusi 39, entresol 3a
Atenció telefònica: dilluns, dimecres i dijous de 16 a 20 h | 93 209 67 59
pujol.azpiazu@gmail.com
Per a urgències: 649 852 132
Visites concertades telemàtiques i presencials

Trastorns per ansietat i trastorns afectius (depressions)

- Orientació diagnòstica i terapèutica
- Àmplia experiència amb símptomes associats al procés de la COVID
- Tractaments farmacològics i no farmacològics
- Teràpia cognitiva-conductual, relaxació
- Mindfulness conscienciat del perjudici de l'estrès i cerca de la milloria.
- Tractament de les fòbies i pors

Malaltia d'Alzheimer i altres demències

- Atenció de pacients amb demència i als seus familiars
- Diagnòstic de demència
- Estudis neuropsicològics
- Orientació terapèutica amb atenció basada en la persona
- Tractament de les alteracions de la conducta
- Cura del pacient i del cuidador: grups de psicoeducació per a les famílies
- Estimulació cognitiva individualitzada per pacients amb demència i persones amb pèrdua de memòria

Trastorns Psicòtics

Ajudem a orientar el diagnòstic i tractaments de pacients amb patologies com l'esquizofrènia i trastorns delirants, que requereixen un abordatge multidisciplinar. També oferim suport i ajuda per a les famílies.

Trastorns de personalitat

Estudis diagnòstics i tractament de les alteracions de la personalitat amb tractaments individualitzats amb psicoteràpia. Utilitzem diferents metodologies per ajudar a les persones a reduir el seu malestar i millorar la seva qualitat de vida.

PORTES OBERTES

29 de gener

19 de febrer

11 de març

Grups reduïts
Visites concertades

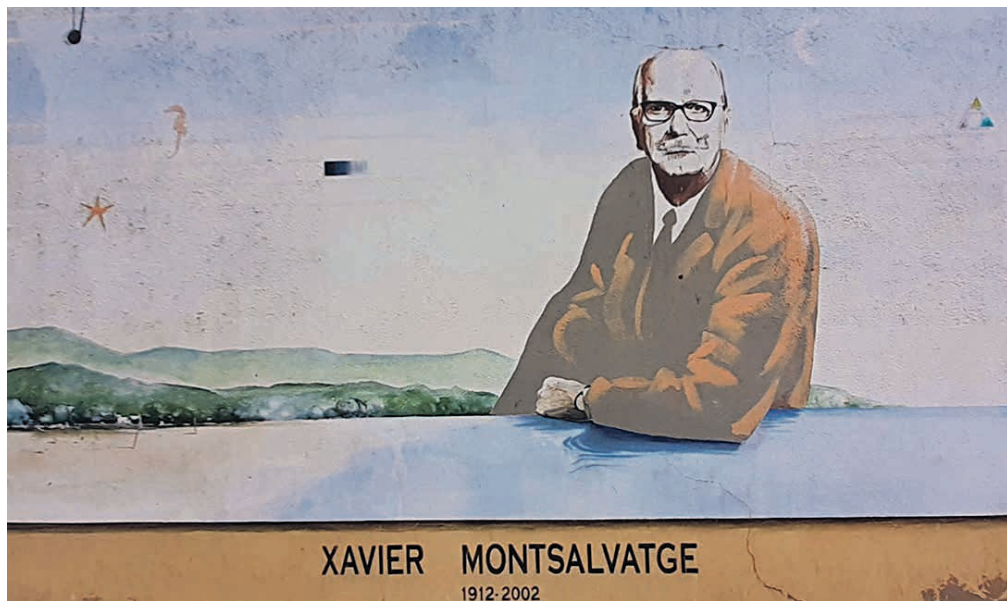
T'ESPEREM!

93 417 52 71
escola@decroly.org
www.escoladecroly.org

Educació Infantil i Primària
Escola Concertada

SEMBLANCES

Xavier Montsalvatge i Bassols

XAVIER MONTSALVATGE
1912-2002

© Albert RA

MANUEL CASTELLET

Fill d'una família acomodada, que compaginava l'amor pels negocis amb el de les arts, Xavier Montsalvatge va néixer a Girona el 12 de març de 1912, en una casa de reminiscències gòtiques, que encara existeix, a la porticada Plaça del Vi. El pare regentava les banques d'Olot, Girona i Figueres, les quals van perdre per la seva mort prematura l'any 1921.

Aquell mateix any, la família es va traslladar a Barcelona i el petit Xavier va ingressar a l'Escola Municipal de Música, on va estudiar piano amb Francesc Costa i Eduard Toldrà, solfeig amb Lluís Millet i composició amb Enric Morera i Jaume Pahissa. Mentre cursava els estudis regulars a l'Escola Montessori, s'anava decantant musicalment cap a la composició.

Ben aviat, el van atreure les tendències avantguardistes de Robert Gerhard,

que va dur a Barcelona els compositors més importants de finals dels anys vint: Arnold Schönberg, Igor Stravinsky, Arthur Honegger i Manuel de Falla. Montsalvatge, més jove que aquests, no formarà part de l'anomenat *Grup de la República*, sinó que en serà descendent, de la dita *generació perduda*, entre els músics dels anys de la República i els actuals. Una primera obra de joventut, *Tres impromptus*, per a piano, va guanyar el premi de la Fundació Concepció Rabell i Cibils, que li va permetre fer una curta estada a París. Allà va comprar partitures de Satie, Ravel, Milhaud i Poulenc, músics que influïren en la seva obra com a compositor.

L'any 1936 va guanyar el Premi Felip Pedrell, de la Generalitat de Catalunya, amb l'obra *Petita suite burlesca* per a violí i quartet de vent. Va començar, aleshores,

a col·laborar com a crític musical al diari barceloní *El Matí*. Anys després del final de la Guerra Civil espanyola va prosseguir amb l'activitat de crític, publicant a *La Vanguardia* i també a la revista *Destino* —setmanari de referència intel·lectual d'aquells anys—, de la qual va esdevenir director del 1968 al 1975. Coincidint amb els primers anys de postguerra, va presentar les obres *Tres divertimentos* i *Ritmos*, introduint-hi, a l'última, la politonalitat, inspirat pels vals-jota, el xotis, l'«americana» o la sardana. Aquests anys feia classes de teoria a l'Acadèmia Marshall, continuadora de l'escola pianística que va fundar Enric Granados, i el 1945 va estrenar *Cinco canciones negras*, per a soprano i piano i en versió orquestral, una de les obres mestres del seu repertori, d'amplíssima difusió mundial i l'exemple més clar de l'estil antillà o del nacionalisme ultramarí que ha caracteritzat moltes de les seves obres —evocant les colònies espanyoles a Amèrica que es van perdre al final del segle XIX. Tres anys més tard, estrenava al Liceu la seva primera òpera, *El gato con botas*, amb llibret de Néstor Luján, i l'any següent va guanyar el premi especial per la *Sinfonia Mediterrànea*, en el concurs del Premi Extraordinari de Composició del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona.

Mentrestant, Montsalvatge s'havia relacionat i inspirat musicalment amb el món de la dansa: el Ballet de París, el de Montecarlo, el Ballet Rus del Coronel de Basil i altres. Fou a través de la ballarina

francesa Yvonne Alexander que va conèixer Elena Pérez d'Olager, amb qui es va casar l'any 1947 i van tenir dos fills, Xavier i Yvette. A inicis dels anys setanta, van establir-se a Sarrià, a les cases de "les cotxeres", de l'arquitecte Josep Antoni Coderch.

La maduresa musical de Montsalvatge va arribar als anys cinquanta, influenciada per compositors francesos com Messiaen i Àuric. En aquesta dècada i en les posteriors va escriure i estrenar tres òperes —*Una voce in off*, amb llibre seu, estrenada al Liceu—, obres per a orquestra —entre elles, *Desintegración morfològica de la Chacona de Bach*—, obres per a piano —com *Sonatine pour Yvette*—, obres per a violí i piano, obres per a piano i orquestra —com el *Concerto breve*, dedicat a la pianista Alicia de Larrocha—, obres per a soprano i conjunt instrumental, etc.

Així doncs, Montsalvatge pot ésser considerat un compositor important, que, partint d'una admiració per Stravinsky i, sobretot, pels músics francesos de la seva època, va compondre amb absoluta independència, inventant-se un *antillanisme*, segell de les obres més personals que li van fer accedir a un renom internacional. Fou membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona i de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, i va pertànyer a comitès directius de la Societat Internacional de Música Contemporània i del Consell Internacional de Música de la UNESCO. La Generalitat de Catalunya el va guardonar amb la Creu de Sant Jordi (1983), el Premi Nacional de Música (1997) i la Medalla d'Or (1999); el Govern espanyol, amb el Premio Nacional de Música (1995); i la Universitat Autònoma de Barcelona el va investir doctor honoris causa (1985). Ens va deixar a Barcelona, el 7 de maig de 2002 i va ser enterrat al cementiri de Sant Gervasi. ■

Acadèmia Secundària - Batxillerat
(segon cicle)

Informa't
627369761
C/ Trinquet 8-10 bxs BCN, 08034

Un altre concepte
Totes les assignatures (excepte idiomes estrangers)

Mentoring
Alt rendiment
Tècniques d'estudi
Disciplina positiva
Motivació
Estructura
Organització
Excel·lència
Hàbits i més...

Matrícula -50%*

TRQUIDONIA
PREPARACIÓ PERSONAL I ACADÈMICA
des de 1999

*Vàlid aquest mes portant l'anunci

HOGESER

Serveis per a Empreses:

Neteja i manteniment d'oficines, locals i empreses
Neteja tècnica de vidres
Neteja final d'obra
Neteja i desinfecció de sostres, moquetes
Polit i brillantat de terres
Rehabilitacions d'habitatges
Jardineria

Serveis per a Particulars:

Servei domèstic i d'acompanyament especialitzat
Neteja de la llar
Planxa, cuina i altres feines per hores
Consergeria

Selecció de personal

www.hogeser.es / info@hogeser.es
C/Calandries, núm. 1, Baixos 2
93.660.72.85 / 628.171.086

Història

Cadàvers al torrent de les Monges

JORDI BIGUES

Els quatre cadàvers trobats al Parc de Joan Reventós, molt a prop de la llera del torrent de les Monges de Sarrià, són estrangers. Dos d'ells, procedents de països d'Europa de l'Est, i els altres, d'Itàlia i el Regne Unit. Durant la Guerra Civil, a les immediacions del parc i del recinte de l'escola i convent del Sagrat Cor de Sarrià, hi havia la caserna Voroixílov del PSUC (Partit Socialista Unificat de Catalunya). Els camps del Sagrat Cor, que arribaven a la ronda de Dalt, eren el lloc d'entrenament dels militars voluntaris, tant del país com dels primers estrangers que s'integrarien a les Brigades Internacionals.

El mes de maig del 2019, durant l'excavació dels fonaments d'un dels dos edificis del carrer Ràfols —aleshores en construcció— va tenir lloc la troballa per atzar d'unes restes òssies humanes. El Servei d'Arqueologia de l'Ajuntament de Barcelona va decidir fer una excavació d'urgència i ara, la memòria de l'excavació, dirigida per l'arqueòloga Esther Medina Guerrero, reuneix els resultats de la intervenció que es va fer del 5 de juny al 5 de juliol de 2019.

Les restes s'han trobat en dues fosses de planta rectangular que allotjaven dos cadàvers cadascuna d'elles. Els

individus foren coberts amb calç i estaven dipositats un damunt de l'altre. Les restes materials descobertes són molt diverses: sivelles, cremalleres, restes de cuir de cinturons, restes metàl·liques de claus, lligues de mitjons i botons diversos (nacre, metall, cuir i fibres vegetals). A més, s'ha trobat una ploma estilogràfica estil Montblanc, un llapis de fusta blanc i vermell i un portamines, nou monedes de bronze i una de plata, i destaca un anell d'or i una motxilla de roba. És a dir, que els executats no van ser empresonats abans de ser abatuts, ja que no portarien a sobre aquest conjunt d'objectes personals.

Un dels elements més destacats que pot permetre identificar els individus són les pròtesis dentals d'or trobades a dos dels cadàvers i una plantilla ortopèdica per al peu dret; tractaments dentals i d'ortopèdia habituals a l'Est d'Europa.

La troballa d'una bala sencera sense detonar i una beina d'una bala de 9 mm, apunten que l'execució va tenir lloc amb pistola al mateix lloc on van ser enterrats, morts per trets al cap i al clatell. El fet que els quatre cossos estessin coberts amb calç, fa que aquest compost químic cremi i destrueixi músculs, nervis, tendons i altres teixits tous del cos humà, però no

Fossa del torrent de les Monges amb el cadàver d'un dels individus, amb un forat de bala al crani.

© ATCS. Generalitat de Catalunya

malmet l'esquelet. L'objectiu de l'ús de la calç viva és amagar els crims cosesos. L'emplaçament en un barranc emboscacat i aïllat són altres factors que denoten una clara intenció d'ocultació. Els quatre individus, que són de sexe masculí, amb una edat compresa entre els 30 i els 40 anys a excepció d'un de més jove, d'entre 25 i 30 anys, no foren despulats de les seves pertinences. Pel que fa a la seva alçada, oscil·la entre els 164 i 169 cm, excepte la d'un d'ells, d'entre 172 i 175 cm.

La caserna Voroixílov

Arran del sollevament militar del juliol del 1936, les Joventuts Socialistes Unificades es van fer amb el convent i l'escola del Sagrat Cor de Sarrià. Primer van anomenar la caserna amb el nom de «Pablo Iglesias» i després «Voroixílov», el cap militar de l'URSS i mà dreta de Stalin considerat un dels grans criminals de la història de la humanitat. La caserna Carlos Marx era la part visible del poder militar del PSUC, ubicada a les instal·lacions militars de la caserna Jaume I, darrere el parc de la Ciutadella. La caserna de Sarrià era la part oculta.

El complex estava format pel convent, l'escola, els patis, els camps d'entrenament i la seu de l'estat major. Situat a can Pons i

Serra, allotjava els oficials i els convidats, entre d'altres Ramon Mercader, la seva mare Caridad del Rio i el seu germà, també de la NKVD, els serveis d'espionatge soviètics que també eren acollits a la torre. El cap de la caserna Voroixílov era Gregorio López Raimundo, segons es pot llegir a les seves memòries. Posteriorment va ser secretari general del PSUC.

Al torrent de les Monges no consta que s'hi fes cap altra execució ni passejos com a la Creu de Pedralbes, els garrofers dels Caputxins, Can Caralleu, la Font del Lleó o a les portes dels cementiris de Sant Gervasi i Les Corts. Els responsables d'aquests assassinats eren milicians, considerats incontrolats. En canvi, els executors dels quatre del Torrent de les Monges estarien relacionats amb la caserna Voroixílov i, per tant, militants subjectes a ordres superiors i les víctimes, condemnades sense judici, acusades d'indisciplina, infiltració, deserció, malifetes, desenganys o encara pitjor: anarquistes o comunistes dissidents considerats, despectivament, trotskistes i feixistes. ■

Birres per la República

Tertúlia amb Josep Costa i Rafael Pous

Protocol de seguretat COVID

Dimecres, 2 de març

19,30 h

Centre Cívic Vil·la Florida
C/ Carrer de Muntaner, 544
08022 **Barcelona**

Reserva la teva plaça a <https://ja.cat/OmniumSSGPousCosta> o escanejant el codi QR

ÒMNIUM
BARCELONA
Sarrià-Sant Gervasi

Col·labora

**assem
blea**
SARRIÀ -
SANT GERVASI

EL RELAT

L'escot

MÒ BERTRAN

L'Estel entra al bar amb el radar posat i, evidentment, ell no hi és. Camina fins al fons i es recolza a la barra sense deixar de vigilar la porta.

—Hola, Xavi, posa'm una cervesa, sisplau.

La barra li arriba quasi a la cintura, té les cames llargues. Fa un travelling amb els ulls grans, atents, per confirmar-ho: no, l'Arnau no hi és. Prem els llavis abans que li surti l'improperi, també té la llengua llarga però quan arriba l'Arnau no li dirà res, vol que la trobada sigui prou civilitzada. Fa un glop llarg de cervesa i la frescor li arriba al cervell que centrifuga a mil revolucions. Mare, et fa soroll el cap! La Flor li diu sovint.

Quan va rebre la carta va estar a punt de reenviar-la als germans. Uns segons més tard va decidir que abans es reuniria amb ells, per separat. Primer la Marina i després l'Arnau. Primer l'Arnau i després la Marina, l'ordre cronològic va pesar massa. Ara es penedeix d'haver començat per ell, el germà gran, el germà que tot ho fa bé, el germà que sempre sap com actuar. Que creu que ho fa tot bé, que ha de fer-ho tot bé i que pensa que sap com actuar. L'Estel vol veure la seva reacció i sobretot vol que ho accepti. Però si no, ho farà igualment, s'ho repeteix. Ho farà igualment, ho farà igualment! El cambrer l'observa de reüll.

Remena dins la bossa i en treu un llibre i el mòbil, té tres missatges nous, un de l'Arnau. M'ha sortit un imprevist, espero poder ser aquí a dos quarts, si veig que no hi arribo et trucaré per quedar un altre dia. L'Estel es mossega el llavi fins a fer-se mal. L'Arnau, tan tranquil, com si ella fos encara a casa tot i que ja passen deu minuts de l'hora. L'Estel s'ha preparat bé la trobada, la manera com l'hi dirà, la rèplica a la primera pregunta, a la segona, a la tercera. Arnau, vine, collons!

Deixa el llibre obert sobre la taula, no pot llegir. Acaba la cervesa i abans de

© Gloria Mora @gloria_mora_9

demanar-ne una altra escruta la porta i sospira mig alleujada, veu l'Arnau amb el caminar triomfal tot i que arriba mitja hora tard. Com el pare, sempre tard. Exactament igual que el pare, la mateixa arrogància. La mateixa mirada inquietant, els mateixos cabells llargs, la mateixa barba fosca. Per què s'ha deixat barba? L'Estel es redreça i mentre el germà se li acostava s'obliga a aturar el cap. Els micos li han saltat com malabars d'un cantó a l'altre durant tota la cervesa. L'Estel se'l prem amb les dues mans, el cap, com per callar-lo. I allà són ells dos, fent els deures a la taula de la cuina, la mare de cara als fogons, la fressa de les passes del pare aproximant-se cap a ells, amb el mateix caminar que l'Arnau —l'Arnau amb el mateix caminar que el pare. Els posa la mà a l'espatlla i l'Estel continua prement el bolígraf, ara més fort. Els dona copets, primer a l'Arnau, més bruscos, més masculins, molt bé, Arnau. Després a ella, dòcils i enganyosos. Li baixa i li puja el tirant de la samarreta amb una mà i li acaricia la nuca amb l'altra, pots fer-ho millor, Estel, molt millor. La por de l'Estel, no ho puc fer. La ràbia de l'Estel. No ho vull fer!

Troba la mirada inquiridora del pare en els ulls blaus de l'Arnau. Cada dia més blaus, cada dia més pare. L'Estel intenta espolsar-se la por abans que es converteixi en ràbia. L'Arnau li fa dos petons i li pregunta per la Flor i ella li pregunta per la Sara i els nois. Ritual familiar acomplert. Tots estan bé, posen distància de nou i ja poden començar.

L'Estel agafa la carta de l'editorial amb les dues mans com una barrera protectora, o potser per deixar-li llegir si no s'ho creu, i quan aixeca els ulls veu el blau del germà posat en el seu escot. Marxaria ara mateix. Quan ha arribat al bar ho ha pressentit, la camisa és massa oberta i els botons es descorden sols. A en Lleó li encanta precisament per això, cada vegada que l'Estel es mou salta un botó que li tocarà cosir a ell, però avui no ha quedat amb en Lleó ni ella se sent radiant ni són aquí per riure. Es redreça a la cadira, em poso la camisa que em dona la santa gana, merda de pensaments. Respira fondo perquè marxintal com han arribat, com un núvol, cap a la dreta. Vinga va, moveu-vos. Es torna a mossegar el llavi, tant de bo hagués començat per la Marina, encara que ella mai no ha volgut saber-ne res pensa que hauria estat més fàcil. Potser només pel fet que és una dona.

S'escura la gola i comença a parlar. Directa.

—Ja tinc editor.

L'Arnau encara és a l'escot. Eh, tu, diu l'Estel i l'Arnau puja de l'escot a la boca i s'hi queda. Què has dit? Llegeix la resposta als llavis: que tinc editor.

—Què vols aconseguir airejant misèries que només tu creus que van passar?

I comença el partit de tenis que l'Estel ha preparat. Des de quan pensaves fer-ho públic? Des que ho vaig començar a escriure. I per què ho vols publicar? Per què ho necessito. Per què no pots passar full i fer net? Per què ho estic fent, a la meua manera. Per què has esperat que

el pare fos mort? Per què sempre m'ha fet por. I per què? I per què? I per què?

L'Estel sap que el pare de l'Arnau —el mateix que el seu— no era així, que ell no vol que sigui així.

Ara arriben els perós. Però el que expliques no és cert, però no pots publicar-ho sense el nostre consentiment, però la mare no ho voldria, però la Marina no hi estarà d'acord, però no és just que, però. I després venen els gestos, les mans amunt, ben obertes i cada vegada més a prop, cada vegada més amenaçadores. Fins que la mà de l'Arnau li frega la galta i ella no sap interpretar si és un intent de carícia o de cop. Tant l'enutja una cosa com l'altra. L'Estel agafa aquesta mà implacable amb fermesa i mirant el germà als ulls l'alça del tamboret d'una estrebada. El contempla, aferrat a ella pels seus dits fins i forts. L'Estel sempre ha tingut una imaginació desbordant. Ara mateix, amb un sol braç el fa giravoltar dos cops, millor tres i fins i tot quatre, i visiona l'Arnau cap per avall, la camisa caiguda per la gravetat, els mitjons grisos, els pantalons pujats o baixats, depèn de com es miri, i els cabells castanys fent pessigolles a la mà de l'Estel, que riu de gust. El germà tan correcte, capgirat, despeninat, desendreçat, despullat. L'Arnau no li veu la gràcia. Prou, Estel! La parella del costat ho miren amb la boca oberta. Les noies del darrere xisclen, per damunt de la música. L'Arnau també. Estel, prou! I l'Estel s'entreté encara amb un parell de voltes més perquè el grup del fons tingui temps de veure l'espectacle i de fotografiar-lo potser. Quan està prou segura que l'Arnau ho ha entès, el torna a lloc, la mà encara subjecta. Està sonant un rock, a sis temps, l'Estel el marca amb els peus i fa ballar l'Arnau, desprevingut. Voldria continuar però amb contundència li deixa anar la mà gran i poruga. L'Arnau se l'eixuga, s'arregla els cabells i es col·loca bé la camisa.

—Saps que ho publicaré, oi, Arnau?

—Fes el que vulguis, Estel, i no em tornis a marejar mai més.

—Cada vegada que em miris els pits i els llavis amb els ulls del pare. ■

El teu llibre a casa en 48 hores

Poesia i Art

Rengetsu, entre l'art i l'espiritualitat

JESÚS MESTRE

A l'Exposició Universal de París de 1878, Occident va descobrir l'art tradicional del Japó que, fins aleshores, havia quedat reclòs a l'illa. Entre les obres d'art que van arribar a París — i que van desfermar el moviment de l'orientalisme arreu d'Europa i propiciar el "modern style" (l'Art Nouveau, el Modernisme)—, hi havia obres fetes per Ōtagaki Rengetsu (Kyoto 1791-1875), una monja budista de Kyoto.

Al Monestir de Pedralbes hi ha una exposició dedicada a Rengetsu, "La lluna de lotus", tal com es tradueix el nom que ella mateixa va triar, a 33 anys, quan va fer-se monge. S'ha de considerar tot un esdeveniment: és la primera exposició que es fa a Europa de l'obra de Rengetsu, considerada al Japó com una de les poetes més grans del segle XIX. A més de poeta, va ser ceramista, pintora i experta cal·lígrafa, un art molt valorat al seu país. Aquesta mostra, que es podrà veure a Pedralbes fins al mes d'abril, ha estat possible per la col·laboració amb la Col·lecció NAEJ, i la dedicació entusiasta dels dos comissaris: el doctor, professor d'història de l'art i especialista en art oriental, Ricard

Bru, i l'especialista en estudis budistes i en la figura d'Ōtagaki Rengetsu, John Stevens.

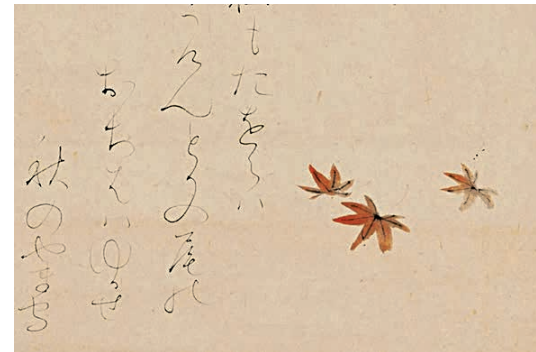
Els poemes de Rengetsu, els *waka*, són intemporals, ja que sobretot lloen l'esplendorosa natura de Kyoto: la caiguda de les fulles dels aurons i castanyers, el fet de voleiar dels pètals de les flors dels cirers o de les pruneres, el color de les albergínies, el vol de les oques salvatges, els brams dels cérvols, la lluna a la tardor... Les expressions de la natura que el budisme converteix en formes per explicar la veritat. Rengetsu va començar a escriure els *waka* en rotlles de paper i tela, amb una preciosa cal·lígrafia i els acompanya de pintures que juguen amb les formes sinuoses de les lletres. La poeta, però, estava necessitada d'ingressos i aprèn a fer ceràmica, una artesanía amb més sortida comercial i que li va permetre el sosteniment fins a la mort. A les ceràmiques hi escriu els seus *waka*, que a poc a poc, es fan populars a la regió de Kyoto. I ella, que vivia en humils cabanes prop dels monestirs, va guanyant reconeixement.

L'exposició "La lluna de lotus", continuadora de l'aposta per l'art i espi-

ritualitat de les dones que Pedralbes va començar amb la mostra "Charlotte Salomon", el 2018-2019, proposa una visita poc convencional. La poesia esdevé el mitjà per apreciar l'art figuratiu, les pintures i les ceràmiques, i la cal·lígrafia és l'element que uneix les dues expressions. La càrrega espiritual dels *waka* es converteix en art en les pintures dels rotllos o en les ceràmiques, especialment aquelles dedicades a la cerimònia del te. Mitjançant 76 *waka*, l'exposició condueix pels diversos aspectes del personatge: Rogetsu, poeta; la cal·lígrafia; la ceràmica; la cerimònia del te; teteres per a te sencha; ceràmiques per a sake; l'art com a pràctica espiritual; la natura, i finalment, obres en col·laboració amb altres artistes.. En aquest darrer espai, s'exposa diverses obres fetes amb pintors o ceramistes japonesos de renom, com Nakajima Raisho, Tomioka Tessai o, sobretot, Wada Gesshin. Les col·laboracions amb aquests reconeguts artistes de l'època, permeten situar a Rengetsu a dalt de tot de la poesia i de l'art japonès. És un obsequi poder fruit d'aquesta exposició en un lloc tan adient com la Sala de la Reina de Pedralbes. ■

*Per cims i prades
que feliç que em sentia;
de nou a casa
la lluna de l'automne
dins el llit m'acompanya*

Rengetsu

© Jesús Mestre

Casa Jordi

Cuina tradicional en una masia al cor de Barcelona.

Des de 1968 treballem perquè gaudeixis d'una proposta gastronòmica autèntica.

Creiem en la cuina de mercat i vetllem perquè els plats de la carta siguin elaborats amb productes de la nostra terra i garantir així una cuina de qualitat.

Ens agrada pensar que a Casa Jordi mantenim vigents els sabors de sempre.

Passatge Marimón, 18
08021 Barcelona
Tel: 93 200 11 18
Web: casajordi.es

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

BCNegre

L'any 2005 el llibreter Paco Camarasa de Negra y Criminal va cuinar al carrer de la Sal de la Barceloneta un festival literari al voltant del gènere del qual ell en sabia més que ningú, la novel·la negra. Han passat els anys, ja no hi són la llibreria i el llibreter, però BCNegra s'ha consolidat com un dels festivals literaris més importants de la ciutat. Del 3 al 13 de febrer, autors i editorials omplen Barcelona amb presentacions i xerrades sobre misteris i crims de paper. Aquestes són quatre de les novel·lats per aquest febrer negre:

EMPEZAMOS POR EL FINAL, de Chris Whitaker (editorial Salamandra)

La novel·la comença amb un plantejament que ja hem vist altres vegades: una mare desastrosa, una adolescent rebel, un policia

massa acomodat a la seva feina i un assassinat amb un culpable massa evident... Tanmateix a poc a poc l'autor ens va descobrint noves facetes d'aquests personatges, ens fa entrar en la teranyina del poble de Cape Haven i va posant en relleu la lluita que tots els humans han de lliurar per distingir el bé del mal.

LOS NOMBRES PRESTADOS, d'Alexis Ravelo (editorial Siruela)

Tomás tria el pobre de Nidocuervo per passar tranquil la seva jubilació. Marta arriba també al mateix poble per treballar com a traductora i criar el seu fill en un lloc apartat. Però la veritat és que els dos s'inventen aquestes històries perquè fugen de les persones que van ser i del que van fer. Com de fràgil pot ser una mentida davant la imprevisibilitat de la vida? Amb aquesta obra, Ravelo va guanyar el premi de Novela Café Gijón.

ESTÁS MUERTO, Y TÚ LO SABES, de Gregorio Casamayor (editorial Acantilado)

Un pres surt de la Model en llibertat provisional, les pròximes vint-i-quatre hores seran clau per decidir el seu destí. Una novel·la contrarellotge que combina l'estètica clàssica del gènere amb una veu narradora molt peculiar.

EL DÍA DE LA LECHUZA, de Leonardo Sciascia (Tusquets editores)

L'editorial va començar el 2021, any del centenari del naixement de l'autor italià, la tasca de recuperar les seves obres més clàssiques. En aquesta novel·la trobareu els elements que van fer d'Sciascia un dels autors més venerats del gènere: un assassinat vinculat amb la política, la irrupció del crim en la vida quotidiana i la pressió de la màfia, sobretot al sud del país.

Arts plàstiques

28 artistes exposen els seus treballs al Pere Pruna

JUANJO COMPAIRÉ

El centre cívic Pere Pruna acaba de clausurar l'exposició *Tallers Oberts*, una selecció d'obres del Col·lectiu d'Artistes Visuals de Sarrià. Al llarg de gairebé 20 anys aquest grup d'artistes ha obert els seus tallers un cap de setmana de primavera a la gent aficionada a l'art que volgués visitar-los. Durant aquests dies, Sarrià es torna a reconèixer a si mateixa com a vila d'artistes.

Els darrers dos anys, aquest esdeveniment no s'ha pogut celebrar, i el grup de Tertúlies Fotogràfiques allotjat

a Casa Orlandai hi ha posat solució. Un total de 28 artistes, la major part dedicats a la pintura, però també d'altres a la ceràmica, les joies, els formats mixtos, la fotografia i les instal·lacions, hi han col·laborat. Els quatre fotògrafs (Josep Elías, Josep Saiz, Juanjo Compairé i Xavier Soler) els han retratat treballant en els seus tallers amb la idea de retornar a la ciutadania amant de l'art l'ambient dels tradicionals *Tallers Oberts*. Abans, l'exposició fotogràfica havia rodat per Casa Orlandai —bressol de la iniciativa— i el Casal de Sarrià. ■

© Xavier Soler Bueno

URGENCIAS

651 322 434

Cerrajería Samitier
**Presupuestos sin coste
y sin compromiso**

**Servicios de cerrajería integral.
Duplicados de llaves y de seguridad.
Duplicados de mandos de parkings, etc...
Instalación de receptores de parking.**

**Grabados de
placas láser en
diamante-mecánico
Joyería y algunos
artículos de regalo**

Duplicuem tot
tipus de
claus de cotxe

**Colocación de todo tipo
de puertas de hierro, madera,
comunidades, viviendas,
seguridad, rejas y cerramientos.
Reparación y colocación de automatismos
de persianas de locales y parkings.**

**Sellos de goma y caucho
Sellos de madera y cristal
Trofeos y medallas.**

**Placas de inauguración
Señalización de comunidades**

C/ Muntaner, 551 Tel. 93 417 04 56

C/ Balmes, 387 Tel. 93 768 94 62

Urgencias: 651 322 434

samitiersz@gmail.com

www.samitierbarcelona.com

Horario: De Lunes a Viernes 9:00 a 13:30 y de 16:30 a 20:00 h Fin de semana y festivos cerrado

Centre cultural

Celebració del 125è aniversari del Centre Sant Vicenç de Sarrià

JESÚS MESTRE CAMPI

El Centre de Sarrià és l'entitat amb més història de Sarrià, un puntal en la vida social del barri des del 1896, quan va néixer amb el nom d'Acadèmia Josefina. Pocs anys després, el 1902, va prendre la denominació d'Institut de Sant Josep, i el 1917 com a Orfeó Sarrianenc, el nom que més penetrà en la societat de la vila. Aquestes dades es van presentar en un vídeo que sintetitzava la història de l'entitat —que des de 1943 es coneix com a Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià— el passat 10 de desembre en l'acte de Celebració del 125è Aniversari, celebrat al Teatre de Sarrià.

La vetllada la va dirigir i presentar Ramon Pellicer, que va anar donant pas

amb agilitat als nombrosos reconeixements a persones i entitats molt vinculades amb l'associació: el Cor Jove de l'Orfeó Sarrianenc, l'Esbart Infantil de Sarrià, Teatregem: meditació de Joan Guasch, el poema de Frederic Bou, l'actuació de Dolça Petxina i, per sorpresa de molts, la representació de l'escena del "Penediment de Naïm" de l'Estel de Natzaret, amb Joan Ribas com a Satanàs, Pere Pons com Naïm i Míriam Benavent com arcàngel Sant Miquel. A part de donar visibilitat als grups més emblemàtics, la intenció també era donar protagonisme a totes les generacions que participen activament en les activitats dels centres, des dels infants fins als avis.

Entre aquestes actuacions s'hi van anar inserint breus parlaments de la presidenta de l'entitat, Montserrat Morera; el president de la Federació d'Ateneus de Catalunya, Pep Morella; el regidor del districte, Albert Batlle; el director dels Serveis Territorials de Cultura a Barcelona de la Generalitat, Andreu Felip; i finalment el rector de la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, mossèn Joan Obach.

Morera va voler destacar l'estreta vinculació, al llarg d'aquests 125 anys, del centre amb la cultura: el teatre, la música, l'òpera, el cant coral, la dansa, el cinema... on destaca la llarga trajectòria de L'Estel de Natzaret, que enguany farà 115 anys que es representa durant

les diades de Nadal. Fins i tot la secció esportiva, amb el CP Sarrià, ha tingut un gran desenvolupament que ajuda a assegurar el necessari relleu generacional en tota entitat. Avui dia, amb el Teatre rehabilitat i en ple funcionament, l'entitat passa per un moment dolç, capaç d'emprendre objectius ambiciosos i de qualitat, com es pot comprovar en la seva programació, que tots els sarrianencs i sarrianenques podem gaudir quotidianament. El Teatre estava ple com un ou, i va ser un acte molt àgil, no es va fer llarg i en cap moment es va fer passat. Era la primera activitat d'un aniversari que s'allargarà durant tot l'any. Sarrià necessita el centre parroquial per molts anys més! ■

Ramon Pellicer

Cor jove de l'Orfeó Sarrianenc

Dolça Petxina

© Cedides

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)
Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISITI'NS

gràcies per escollir-nos

ONAcústica
CENTRES AUDITIVS DE QUALITAT

Provi i compara entre les millors marques d'Audiòfons durant 30 dies !

Només així es pot garantir la millor adaptació possible

ELS MILLORS FABRICANTS!

Beltona oticon PHONAK signia ReSound HANSATON

Barcelona
Carrer Balmes 412
93 211 50 85

Mataró
Rda. Prim, 67 - 69
93 799 98 92

www.onacustica.net

Patrimoni

Patrimoni protegit a la vall de Valldonzella

© Som Collserola

© Som Collserola

SOM COLLSEROLA

La vall de Valldonzella, una vall potser desconeguda per a molts, pertany a dos termes municipals: Barcelona, abans Sarrià, i a Sant Feliu de Llobregat. Es troba dins de l'espai de gestió del Consorci del Parc Natural de Collserola. A la vall hi ha dues construccions importants, i les dues estan protegides com a Bé Cultural d'Interès Local: la Torre de Dalt o Monestir de Santa Margarida i la Torre de Baix o Torre del Bisbe.

Monestir de Santa Margarida

Tenim constància escrita al segle XII de la vall "Donzella", de l'església i la constitució del monestir cistercenc femení i també de la Torre del Bisbe. Al segle XIII les monges es van traslladar a un monestir nou de Barcelona, a la Creu Coberta, monestir promogut per Jaume I. Pels anys de desús, el 1865 l'ermita de Santa Margarida arribà a trobar-se en tan mal estat que s'hi prohibiren les celebracions eucarístiques.

Ja al segle XX, el 1984 la Corporació Metropolitana de Barcelona (CMB) insta

l'expropiació forçosa del monestir i en passa a ser la propietària; posteriorment la dissolució per llei de la CMB el 1987, i el traspàs de la propietat a l'Ajuntament de Barcelona, en comporta l'abandó i degradació total. Malgrat tot, aquest conjunt arquitectònic encara té elements destacables, que valdria la pena restaurar.

Des del 2008 hem apel·lat a totes les administracions, en especial al nostre consistori i a Districte, que en són els propietaris, a vetllar pel manteniment i cura d'aquest patrimoni, però avui dia encara no hem obtingut cap resultat satisfactori. Fins i tot uns veïns de Vallvidrera hi hem fet la producció d'un curtmetratge amateur, per tal de donar visibilitat a les restes de l'edificació i donar valor al patrimoni. Podeu trobar aquest curt al canal de Youtube "Cinema Rústic de Vallvidrera".

Torre del Bisbe

Per la seva banda, la Torre del Bisbe, que és propietat de la Generalitat de Catalunya des del 2012, els últims anys

seguia els mateixos passos de deteriorament que Valldonzella a causa de l'abandó per part de la propietat. Per això, vam entendre que si no fèiem res, la Torre acabaria com el monestir: abandonada i enrunada.

A partir del 2013 vam engegar una campanya de visibilització, tant de la Torre de Santa Margarida com de la Torre del Bisbe, a les xarxes socials i televisions locals, acompanyada d'una pressió administrativa tant a la Generalitat com a l'Ajuntament de Sant Feliu i al Consorci del Parc. Des de l'Associació de veïns Mont d'Orsà de Vallvidrera i de l'Associació Som Collserola fem cada any visites guiades per a la ciutadania per donar a conèixer aquest bonic entorn i la seva història.

Durant anys tota aquesta pressió per l'estat de la Torre del Bisbe no ha aportat cap resultat i el patrimoni s'ha deteriorat ràpidament. Les primeres goteres importants ja fan malbé una part de la teulada, ningú hi viu ni cuida la casa, tot

s'accelera i les administracions no responen a cap estímul.

Finalment, el març del 2019, després que la nostra associació hagués adreçat més de vint accions informatives a les administracions, a les entitats i a la ciutadania en general sense èxit, vam demanar l'empària al Síndic de Greuges. El Síndic va rebre la nostra petició, hi donà el vistiplau, la gestionà i un any més tard, el febrer del 2020, ens va fer saber que havia instat a la Generalitat a garantir la preservació de la construcció en compliment de les obligacions legalment imposades per fer efectiu el deure que s'estableix a la Llei 9/1993 sobre protecció del Patrimoni Cultural. El mes de juliol d'enguany el Departament de Territori de la Generalitat ha començat les obres de reparació de la teulada de la Torre del Bisbe.

Aquest patrimoni cultural que ha arribat fins als nostres dies, ens ajuda a conèixer i entendre la vida al parc natural, els seus camins, la vida de les masies, els paisatges, la transformació esdevinguda al llarg de cents d'anys. Com a societat tenim el deure de cuidar el patrimoni i de donar-lo a conèixer, per poder així estimar-lo. La protecció, la conservació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural és una de les obligacions fonamentals que tenen els poders públics segons la Llei 9/1993 com també tota la societat. ■

© Som Collserola

© Som Collserola

**COMPRO PISOS,
CASES, EDIFICIS,
HERÈNCIES.**

No importa estat

**Zona Barcelona, Maresme,
Costa Brava**

Tel. 679 879 684

Subscriu-t'hi!

diarieljardi.cat/subscripcio

30 € l'any: PDF

El Jardí
PREMSA LOCAL · SCCL

45 € l'any: PDF + PAPER

Colònies

Descobertes

Sortides d'un dia

Casals

Activitats a l'escola

Treballs de síntesi

Extraescolars

Servei de monitoratge

Cases de colònies

Menjadors ecològics

TOT EL QUE VULGUIS EN ACTIVITATS EDUCATIVES

Som Aula2, especialistes en lleure educatiu.
Treballem per escoles, esplais i caus des del 1969.

aula2
Experts en lleure educatiu

Més informació a:
info@aula2.cat
93 280 60 06

2 PARCS RESIDENCIALS – 2 LLOCS PRIVILEGIATS A SAILLAGOUSE I A ERR (COMPLEXE NOU)
per a les vacances de tot l'any a la Cerdanya LLOGUER
i
VENDA

TARIFES 2021-2022. PREUS DE LLOGUER DE XALETS (sense despesa d'electricitat)

	ALTA		MITJA		BAIXA					
	26-12-2021 / 02-01-2022 19-02-2022 / 05-03-2022 09-07-2022 / 20-08-2022		27-11-2021 / 26-12-2021 02-01-2022 / 19-02-2022 05-03-2022 / 16-04-2022 02-07-2022 / 09-07-2022 20-08-2022 / 03-09-2022		16-04-2022 / 02-07-2022 03-09-2022 / 26-11-2022					
	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE	Preu per setmana	Preu per nit 2 nits mínim WE Excepte WE				
Genêt: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin: 2 ad. + 2 nens	Saillagouse	540€	115€	85€	390€	90€	60€	330€	70€	50€
Lupin Special: 4 ad. + 2 nen	Saillagouse	690€	150€	105€	600€	130€	95€	460€	98€	75€
Gentiane: 6 ad. + 2 nens	Saillagouse/Err	830€	185€	130€	770€	160€	120€	580€	125€	90€
Edelweiss: 8 ad.	Saillagouse/Err	890€	195€	145€	840€	185€	125€	650€	140€	98€
Jasmin: 2 ad. + 3 nens	Err	620€	130€	95€	450€	98€	70€	390€	95€	60€
Angélique: 4 ad. + 3 nens	Err	790€	170€	125€	660€	145€	98€	550€	120€	85€

EQUIPAMENTS: Cuina equipada, 1 o 2 banys amb dutxa, Mantes, TV, Terrassa, Jardí, Wifi gratuït
APARCAMENT: al xalet per 2 cotxes
PAGAMENT: Targeta de crèdit o efectiu
SUPLEMENTS: Electricitat 0,28 € el kw
ANIMALS: 5 €/nit vacunats
Acceptats: 1 gos gros o 2 de petits
Taxa turística: + de 18 anys, 0,33 €/dia (2020)

COMPLEXE NOU A ERR
A 2 km de Saillagouse al peu del Puigmal "EL PASTURAL"

- Parcel·les individuals de 270 a 300m²
- Venda de xalets de fusta (3/4 habitacions, 2 banys, terrassa i 2 places de pàrquing)
- Preu dels xalets

Totalment equipats claus en mà:
95.000€ - 110.000€ - 150.000€ - 175.000€
(IVA inclòs sense despeses de notari)

SERVEIS: Neteja 40 / 50 €
Genêt, Lupin, Jasmin: 40 €
Gentiane, Edelweiss, Angélique: 50 €
Fitxa rentadora: 5 €
Fitxa secadora: 5 €
Lloguer llençols/lit: 10 €
2 restaurants a 250 m i a 500 m
FIANÇA: 200 €

PARC RESIDENTIEL "LE VEDRIGNANS" – 9 Chemin de Védignans – 66800 SAILLAGOUSE
PARC RESIDENTIEL "EL PASTURAL – 32 Route du Puigmal – 66800 ERR
Tél: 00.33(0)4.68.04.04.79 – Fax: 00.33(0)4.68.04.06.89 / Email: contact@levedrignans.com
www.facebook.com/location.Vacances.Vedrignans/ www.levedrignans.com

Pins blancs centenaris

M. JOSEP TORT

El pi blanc és l'espècie forestal més comuna de Catalunya i una de les més abundants en els jardins públics i privats del nostre districte. La proximitat amb les antigues pinedes de la serra de Collserola i la voluntat de molts propietaris de protegir les espècies autòctones de les torres i cases senyorials ha possibilitat la conservació d'exemplars actualment centenaris.

1. El pi blanc del Parc de Joan Reventós (Sarrià – Sant Gervasi). Actualment només es pot veure la seva soca.

© M. Josep Tort

Pins blancs catalogats

El pi blanc és l'arbre més abundant en els jardins del nostre districte. Només n'hi ha tres de catalogats com arbres d'interès local, però molts altres es mereixerien aquest qualificatiu.

1. El pi blanc del Parc de Joan Reventós (Sarrià – Sant Gervasi. Núm. catàleg: 0162-05-13). Tallat recentment a conseqüència d'un temporal de vent que li va trencar una gran branca. Estava situat en un mirador excepcional, presidint en solitari les vistes sobre el torrent de les Monges. La soca encara es pot veure.

2. El pi blanc de can Ponsic (Sarrià – Sant Gervasi. Núm. catàleg: 0155-05-12). Té un tronc robust, alt i rectilini amb una capçada força regular on viuen actualment grans nius de cotorres que no paren de cridar.

3. El pi blanc de la Torre Girona (Les Corts. Núm. catàleg: 0064-04-94). És un arbre força esclarissat amb el brancatge tortuós i està mig abraçant el bonic mirador de l'estany que s'emmiralla sobre l'aigua.

Pins blancs centenaris no catalogats

No és fàcil determinar l'edat exacta d'un arbre si desconeixem la seva història i no disposem dels mitjans tècnics per saber-la, però les dimensions de l'arbre i l'antiguitat del lloc on viu pot acostar-nos a fer una suposició aproximada. Mencionarem alguns jardins que contenen pins blancs destacables: Can Sentmenat, Can Monràs, Convent clarisses de Pedralbes, carrer Domínguez i Miralles, Vil·la Cecília, Jardins de ca n'Altímir, Casa Sant Felip Neri...

El pi blanc (*Pinus halepensis*)

El pi blanc és un arbre originari de la conca mediterrània. El seu nom llatí, *halepensis*, prové de la ciutat siriana d'Alep, on era molt abundant. Es distingeix d'altres pins perquè té una escorça grisenca amb una capçada força irregular i esclarissada, incapaç de projectar una ombra aïlladora. És un arbre poc bonic, tot i que al vessant obac de Collserola hi trobem exemplars gegantins amb troncs robusts, alts i drets que són una meravella. El pi blanc viu al país de l'alzinar de la terra baixa mediterrània, a les

clarianes assolellades, eixutes i pedregoses. El seu ràpid creixement, l'elevada taxa de reproducció, la gran capacitat d'adaptació a viure en condicions d'extrema sequera i l'acció de l'home, han propiciat que actualment, sigui l'espècie forestal més abundant a Catalunya.

El pi blanc, una espècie piròfila i oportunista

El pi blanc es beneficia dels incendis forestals per colonitzar àrees devastades. Constitueix una font potencial de foc perquè és molt inflamable, a causa de la gran quantitat de pinassa que produeix i la resina que supura per l'escorça. Les pinyes del pi blanc tarden anys a obrir-se, però, amb l'escalfor del foc esclaten sobtadament i milers

de pinyons en caure a terra, arrelen ràpidament amb l'ajut dels nutrients procedents de les mateixes cendres de l'incendi. Els plançons creixen adelerats i conquereixen fàcilment un nou nínxol ecològic en aquest indret carbonitzat.

Els boscos secundaris de pi blanc

La majoria de les pinedes de pi blanc són boscos secundaris que s'han expandit a conseqüència de la destrucció del bosc primitiu, l'alzinar, per extreure'n carbó vegetal. A mitjans del segle xx, el carboneig va ser la forma més comuna d'explotació forestal de l'alzinar i va tenir una gran repercussió, econòmica i paisatgística a la terra baixa mediterrània.

Dins l'alzinar, el pi blanc està sotmès a la competència d'espècies més sensibles però més eficaces, com l'alzina, i es veu obligat a ocupar zones marginals més empobrides. La pineda es manté i s'expandeix només pel foc i pel model de gestió forestal que l'home decideix. Si res no altera el curs de la natura, el temps s'en-carrega de restablir el bosc primitiu.

Aprofitament del pi blanc

Ja fa temps que l'explotació dels alzinars ha caigut en l'oblit i el pi blanc s'ha convertit en el principal productor de fusta de baixa qualitat que s'utilitza per fer pasta de paper, palets, embalatges i biomassa.

La importància històrica de la fusta del pi blanc es remunta a la construcció naval a causa de la proximitat de les pinedes al litoral mediterrani i a la suficient qualitat de la fusta per l'ús que se'n feia a les drassanes.

L'home ha sotmès el pi blanc a un aprofitament intens i múltiple. Ha usat la pega o el quitrà per calafatar els bucs dels vaixells, impermeabilitzar veles i cordes i l'interior de recipients. Des dels ports del litoral català s'exportava pega de pi blanc a tot el Mediterrani. La reina dels pins s'ha fet servir també per obtenir dissolvents (essència de trementina), vernissos, etc. I pel que fa a la llenya i les pinyes, es cremaven en fleques i bòbiles. El pi blanc també es carbonejava, però no era tan rendible com l'alzina. ■

2. El pi blanc de can Ponsic (Sarrià – Sant Gervasi)

3. El pi blanc de la Torre Girona (Les Corts)

© M. Josep Tort

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

La fredeluga

ENRIC CAPDEVILA

La fredeluga (*Vanellus vanellus*) —avefría en castellà— és un ocell limícola que s'observa a les nostres terres sobretot en l'època hivernal, quan n'arriben molts exemplars del centre i nord d'Europa. El nom popular li ve del fet que anuncia l'arribada del fred. Les aus limícoles es troben en zones d'aigua dolça, com els aiguamolls, on s'alimenten dels animals invertebrats que viuen en el fons fangós, colgats totalment o parcialment en el llim. A tal efecte han desenvolupat becs de diferents tipus i llargades i, fins i tot, algunes espècies tenen terminacions nervioses sensibles al final dels becs per detectar preses soterrades.

La fredeluga és de mida mitjana, fa uns 30 cm de longitud. El tret que més la singularitza és el llarg plomall erèctil, negre, amb reflexos, que li corona el cap. La gola i el pit són negrosos. Té els flancs del coll blancs i la cara negra, amb una ratlla o mostatxo del mateix color. El mantell i el dors de les ales tenen tonalitats verdes iridescents i contrasten amb les parts inferiors, que són blanques. Té el bec curt, i les potes, vermelles.

És una au gregària fora de l'època de cria i una de les millors estampes és veure aixecar el vol d'un estol de fredelugues, que pot arribar a ser molt nombrós: emeten un crit planyívol abans de començar el bategar lent i desmanegat, on contrasten els colors blanc i negre del cos i les ales grans i arrodonides. El batec de les ales com un vano és l'origen del seu nom científic.

Cada any, es fa, a Catalunya, en coordinació amb més de 100 països, un cens d'ocells aquàtics i marins hivernants, amb l'objectiu d'estudiar l'evolució tant dels ocells com dels hàbitats.

Si comparem els resultats del 2020 amb els del 2021, malgrat que en el cens s'hi han detectat més varietats d'espècies (134) en més localitzacions (195), es confirma la tendència d'una preocupant davallada en la quantitat, de més de 80.000: ara en són 280.699.

La fredeluga es manté en la segona posició, dins de les limícoles, amb més de 9.000 exemplars, després del territ variant, amb més de 37.000.

La dita: *Fredeluga per l'octubre, neu segura. Fredeluga primerenca, llarga hivernada assegurada.* ■

Els 60 són els nous 40!

Activitats a l'aire lliure, prop de casa

Activitats

Què és Vermut? I noves activitats que proposem

Cada Divendres, 11h. // 0€

Si tu també tens dubtes sobre Vermut, vine a conèixer-nos i resoldre'ls. Estarem encantats que formis part de la comunitat de Vermut!

*No és necessari estar registrat

Ruta Indiana per Vilassar de Mar amb final en taverna L'Espinaler

Dijous 17 Febrer, 11h. // 15€

Recorrerem el barri antic de Vilassar de Mar amb l'arquitectura típica i conservada i les nombroses cases i passejos amb les cases anomenades d' "indians".

Taula rodona sobre Astrologia i Destí

Dijous 24 Febrer, 17h. // 12€

"Som lliures o estem predestinats?" serà la pregunta sobre la qual girarà aquesta xerrada oberta. I què podem fer, si és que es pot optar, per a acompanyar el nostre Destí...

Taller de Postres Saludables

Dilluns 28 Febrer, 18h. // 30€

Vols gaudir d'un dolç sense sucres refinats, ni greixos saturats, ni additius químics?. Totes les receptes que elaborarem seran fetes amb ingredients 100% naturals.

Tenim nova aplicació de Vermut

Descarrega-la ja!

www.vermutapp.com

Actualitat

L'associacionisme juvenil a Sarrià – Sant Gervasi no progressa per la “innacció” del Districte

SERGI ALEMANY

L'últim Informe de l'Estat de l'Associacionisme Juvenil a Sarrià – Cassoles demostra la manca de resposta del Districte als compromisos traslladats en la darrera avaluació, ara fa un any, per part del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) sobre les possibilitats dels joves de fer vida social i comunitària a Sarrià – Sant Gervasi. El passat 18 de gener el CJB es va reunir amb el regidor del Districte, Albert Batlle, i el conseller tècnic, Blas Navalón, per traslladar-los les problemàtiques que han detectat que frenen la progressió d'associacions juvenils a Sarrià – Sant Gervasi.

Segons l'últim informe elaborat entre aquest consell i el Centre de Recursos per a les Associacions Juvenils de Barcelona (CRAJ), amb la col·laboració de set associacions i entitats juvenils de Sarrià – Sant Gervasi, des del gener de l'any passat no s'ha donat cabuda a l'associacionisme educatiu dins els equipaments escolars, no s'han fixat canals de comunicació permanents per abordar demandes i no s'ha celebrat cap reunió amb Districte per parlar dels futurs usos de les Casetes de l'Hort de la Vila.

A més, de la reunió d'ara fa un mes, el CJB destaca que les seves demandes es troben “exactament al mateix lloc.” En aquest sentit, han explicat a El Jardí que es va demanar al govern del districte no arribar al 2023 amb els mateixos deures encara per fer.

Sense espais per als joves

Segons l'informe del 2021 del CJB i el CRAJ, la falta d'espais per tirar endavant projectes continua sent el principal problema de les organitzacions juvenils de Sarrià – Sant Gervasi, que com a demandes principals reclamen l'habitatge de la Casa Manacor 1 com a espai autogestionat pel barri de Cassoles, la construcció de

les Casetes de l'Hort de la Vila per a l'associacionisme juvenil de Sarrià, i espais dignes per a les entitats educatives, a més de promoure polítiques feministes i d'emancipació juvenil.

De les set entitats veïnals que han aportat informació a l'estudi, quatre afirmen patir per una “pèrdua imminent” de l'espai (Plataforma d'Entitats Juvenils Sarrià – Cassoles, CP La Tecla, Sound Gervasi i Arran Cassoles) i una d'elles veu aquest aspecte amb incertesa (Agrupació Escolta i Guia Montserrat Roig). Les tres restants (AEiG Sant Ignasi, AEiG Les Santes, i Agrupació Escolta Wé Ziza) creuen comptar amb l'espai adient pel seu projecte.

També són tres les entitats que responen a la pregunta sobre la relació amb el veïnat: una és el Casal Popular La Tecla, que considera que desenvolupa el seu projecte amb dificultats per certa “conflictivitat manifesta” amb alguns veïns, mentre que l'AEiG Les Santes i l'AE Wé Ziza opinen que tiren endavant el seu projecte malgrat es detecten “tensions.”

Pèrdua d'entitats juvenils

En l'informe, destaquen com al districte hi ha un total de 44 entitats juvenils (17 menys que un any enrere), 26 de les quals són autogestionades i de base comunitària —entès com a joves que s'organitzen voluntàriament amb una finalitat d'implicació col·lectiva a l'entorn i de transformació dels barris—, que són les que han analitzat més en profunditat. D'aquestes 26, la majoria (16) estan vinculades als entorns escolars i acullen el 70% dels joves que participen de l'associacionisme al districte, mentre que tres són culturals i representen un 13%, i dues estan vinculades a la política i representen un 9% de l'associacionisme juvenil als barris. ■

Opinió

El joc: una gran eina educativa

CARLES BOSOM

Aquest mes de febrer volem aprofitar la columna d'opinió per introduir-vos un dels nostres principis fonamentals: l'aprenentatge a partir del joc. Les propostes educatives d'Aula2 parteixen d'aquesta idea en totes les seves expressions, ja siguin colònies escolars, sortides d'un dia, casals d'estiu... I creiem que val la pena poder desenvolupar una mica aquesta idea per a tots els lectors.

“Tots els aprenentatges més importants de la vida, es fan jugant a la primera etapa de la vida”
Francesco Tonucci (dibuixant i psicopedagog)

El joc és una de les eines més eficaces per al desenvolupament de l'infant. És per això que, des d'Aula2, defensem la importància del lleure educatiu en el dia a dia dels nostres fills i filles. Ho fem proposant activitats i dinàmiques lúdiques en espais de lleure infantil i juvenil, nodrint d'experiències positives el seu creixement.

Jugant tots hem après a compartir, a definir les nostres preferències, a fer amics i amigues, a estimar, a sentir-nos part del grup, a equivocar-nos, a esforçar-nos per un objectiu comú, etc. El joc, doncs, afavoreix la socialització, fomenta el diàleg i enforteix les relacions personals i socials.

Però el joc que es dona de forma natural en els infants, encara no és lleure. **El lleure va de la mà de l'educació: té intencionalitat i és un joc planificat i amb objectius.**

L'educació a partir del joc és un dels principis essencials del lleure, del qual Aula2 en som una de les entitats pioneres a Catalunya. Per tant, defensem que els monitors/es i directors/es de lleure siguin una part essencial en el desenvolupament dels infants i joves.

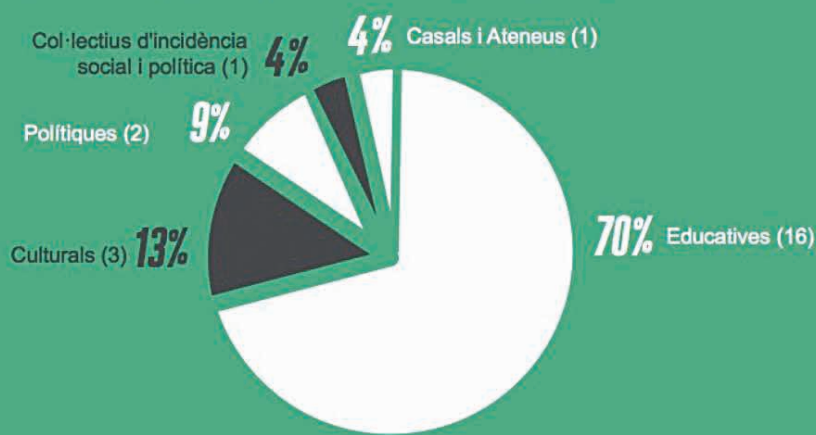
De fet, cal destacar que moltes vegades inconscientment entenem l'escola com a l'únic agent educatiu, però res més allunyat de la realitat. En el dia a dia dels infants hi ha molts espais que esdevenen un important cau d'aprenentatges pels més petits com són, per exemple, les activitats extraescolars, els espais de migdia, les activitats esportives o els casals de vacances. Tot i que es desenvolupen en els centres escolars, són gestionats per entitats de lleure. Altres agents educatius són la família, equipaments del barri o del poble, la televisió, els mitjans de comunicació, els amics i amigues... així i tot, aquests agents donen per un altre article.

Malauradament, no totes les famílies tenen accés a les activitats de lleure educatiu per motius econòmics i/o socials. És important, doncs, fer un esforç col·lectiu per poder donar accés a tots als infants a poder-hi participar i poder trobar nous espais de creixement i socialització. Tots els nens i nenes tenen dret al joc i al lleure. Cal remarcar, en aquest sentit, que fa anys que hi ha diferents iniciatives per part de l'administració. Iniciatives que estableixen aquesta accessibilitat a les activitats de lleure, com, per exemple, la campanya **T'ESTIU MOLT** que atorga ajuts econòmics a famílies amb pocs recursos perquè els seus fills i filles participin en activitats de lleure durant les vacances d'estiu. ■

COM PARTICIPEN LES JOVES DEL DISTRICTE?

Al districte de Sarrià-Sant Gervasi hi ha un total de 44 entitats juvenils, de les quals 26 són associacions i col·lectius juvenils autogestionats i de base comunitària. En el següent gràfic es mostren les tipologies d'aquestes 26 associacions juvenils, ja que és amb les que es busca treballar des de l'Àrea de Territori:

Finalment, han participat en aquest informe els agrupaments AEiG Montserrat Roig, AE Wé Ziza, AEiG Sant Ignasi, AEiG Santa Maria-Santa Agnès (Santes), el Casal Popular la Tecla i els col·lectius Arran Cassoles i SoundGervasi. Totes elles -entre d'altres-, formen part de la Plataforma d'Entitats Juvenils Sarrià-Cassoles (PEJ), sumant així 7 entitats participants de l'espai i una plataforma territorial.

Opinió

Per justícia amb la Marga!

FERRAN VIVES

A la cafeteria de la UAB, xerro una estona amb la Marga, una treballadora incansable d'uns 50 anys que sempre m'alegra els matins amb les seves converses. Em pregunta com porto les proves d'avaluació i li comento que prou bé, tot i que penso que de ben poc em servirà veient el panorama negre que està per venir. I em respon: "Tu no pateixis, maco, que ets intel·ligent. I a sobre estudiant polítiques, amb una mica de sort acabes com els funcionaris aquests del Parlament." Em sap greu que la imatge que tingui de tot el relacionat amb la política sigui la d'algú roí buscant l'interès individual. Ella, que cada matí s'aixeca abans que surti el sol i es passa les hores de feina suant, ha hagut de sentir impotentment una calamitat de notícia d'aquesta altura: "El Parlament de Catalunya destina 1,7 milions d'euros anuals a pagues a funcionaris que ja no hi treballen".

És vergonyós que 21 funcionaris de la principal institució del país tinguin uns privilegis en matèria laboral incomparables amb cap altra administració o amb el sector privat. Tot és molt més greu, perquè a sobre la meitat de persones són dels rangs més elevats, i algunes s'emporten fins a 10.000 euros al mes. No vull fer demagògia, però sí recordar que actualment el salari mínim interprofessional és de 965 euros; per tant, amb aquestes "pagues" podríem donar treball i un futur més esperançador a almenys deu persones (recordem que l'atur juvenil actualment està al 21 %).

És potser massa desencertat plantejar-ho així, perquè la gestió pública malauradament no és tan senzilla, tot i que crec que fer l'analogia serveix una mica per fer-nos la idea de la situació global. Soc el primer que vol uns serveis ben robustos que generin ocupació i assegurin excel·lents nivells de benestar social. Tanmateix, aquestes irresponsabilitats o errors d'alguns fan un mal immens i difícilment guarible a la representació democràtica.

Fets així donen via lliure perquè l'extrema dreta se n'aprofiti per instaurar el seu discurs segons el qual l'àmbit autonòmic està ple de "chiringuitos"; això és totalment fals en una democràcia caracteritzada per la rendició de comptes. Així mateix, fets així poden socórrer la legitimació de les polítiques neoliberals: contra el suposat malbaratament públic en pro de retallar, privatitzar i carreguem-nos allò que intenta generar igualtat d'oportunitats.

Exigim com a ciutadans a tots els electes una reflexió i accions contundents perquè mai més tornin a passar escàndols d'aquest tipus. La població ens mereixem unes disculpes generals o almenys que a partir d'ara imperi sense dilacions l'exemplaritat. Ja sigui al Parlament com podria ser al Consell Plenari de Sarrià - Sant Gervasi, a tot arreu. Per justícia amb la Marga, pel bé de tots! ■

Educació

Quan una sorpresa guia l'aprenentatge

© Escola Decroly

ESCOLA DECROLY

A la classe de P5 de l'Escola Decroly, com a mínim un dia a la setmana, els infants s'asseuen en rotllana i descobreixen què amaguen alguns dels paquets que han portat ells mateixos a l'escola. De què fa olor? Pesa? Quants n'hi ha? És gros? És rugós? Són algunes de les preguntes que els més menuts posen sobre la taula quan fan 'sorpreses' i volen esbrinar què els ha volgut compartir algun dels seus companys. L'activitat és una peça clau a l'etapa d'Educació Infantil, però també es fa a Primària. És la base del mètode Decroly, que incorpora el científic com a mecanisme per a l'aprenentatge dels infants.

Un paquet embolicat desencadena tot un joc de descoberta en els més petits

Així ho explica la cap d'estudis de l'Escola Decroly, Berta Puente. Les 'sorpreses' són elements que els infants porten a la classe per compartir amb els companys i iniciar un joc de descoberta i aprenentatge "immens". Qualsevol cosa pot ser una sorpresa, des d'una patata, una pinya, un os de vaca, taps de suro o una caixa de botons. L'únic requisit és que estigui embolicat: són els companys qui, amb preguntes, respostes i investigació, acaben sabent què hi ha dins el paquet. I com ho fan? Doncs el toquen, oloren, exploren i xafardegen el misteriós paquet. També fan preguntes al qui ho ha portat i, de mica en mica, troben la solució. Quan ja s'ha despatat aquest element, sigui quin sigui, desencadena per si sol activitats i aprenentatges nous.

Puente destaca que les sorpreses generen interès als infants per compartir alguna cosa però també, en presentar-se com un joc, facilita "l'atenció i la motivació" de tot el grup en estar encuriós en saber què desperta

interès als altres. Per una estona, un dels infants és protagonista, però fins i tot als més vergonyosos l'activitat els és profitosa: es poden posar al centre a través d'un element que han portat a l'escola per iniciativa pròpia. Puente també veu avantatges al que es podria considerar un inconvenient. Quan un paquet no es pot observar el mateix dia, els infants aprenen a gestionar l'espera, o fins i tot la frustració quan un element es trenca o es fa malbé abans d'obrir-lo.

És una activitat de "descoberta sensorial", recalca Puente, per la qual cosa reforça les "sinapsis neuronals". Alhora, satisfà les necessitats més innates de tocar, oïr, explorar, sentir, comparar per entendre de cada nen i nena. Fer preguntes, formular hipòtesis, treballar comparacions o deduccions són alguns dels passos que segueixen els infants i que, pel que fa al llenguatge, els afavoreix l'adquisició de vocabulari i el desenvolupament general del llenguatge oral. Alhora, detalla Puente, també potencia l'aprenentatge d'hàbits propis de la conversa com poden ser l'atenció, l'escolta, el respecte als torns de paraula, el debat...

L'observació directa és primordial perquè l'alumne desenvolupi esperit científic

Amb l'element sobre la taula, la feina no s'acaba. Des de l'Escola Decroly defensen que l'observació directa és l'exercici "primordial" per desplegar en l'alumne l'esperit científic i satisfer la seva necessitat innata de voler conèixer i saber més. Un sol element, en aquest cas, permet desencadenar un seguit d'activitats de diferent tipus generant el que s'anomena "aprenentatge globalitzat". D'aquí n'aniran sortint conceptes i s'aniran relacionant amb altres 'sorpreses' per anar-los assimilant. ■

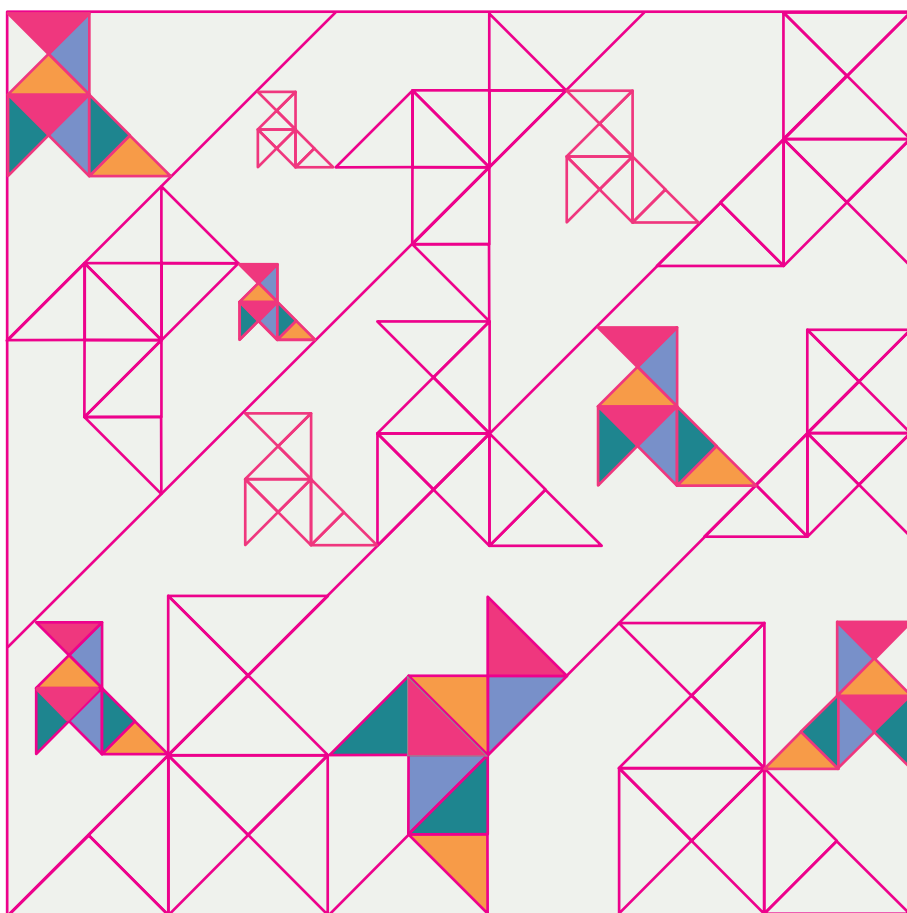
Refrany

Les sopes i el sol a l'hivern donen consol

Quan fa fred, ens agrada prendre coses calentes que ens ajudin a escalfar-nos, i també prendre el sol, encara que només sigui una estona a través de la finestra.

Troba els 10 ocells de paper que queden per pintar.

Ens ajudes a posar ordre?

QUI TOTES SOPES SE PENSA LES MENJA

QUI _____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

AIGUA NO BROU FA BON SOLA ES AMB

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

El dòmino de les paraules: menjar.
Troba la síl·laba que falta a cada fitxa per fer una paraula.

TRUI		PO		SO		IO		FA
•	•	•	•	•	•	•	•	•
	TA		BA		VE		SOL	
PA	GURT	TA	MA	PÈ	VA	CE	RA	NA

REMEIS I CUINA DE CONVENT

L'ametlla amarga

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

L'ametller (llat., *Prunus amygdalus*) és un arbre que, des de temps immemorial, gaudeix de molta estima en la tradició agrícola i remeiera de Cata-

lunya. Pel que fa al conreu dels ametllers, els antics hortolans caputxins escrivien: "L'ametller s'adapta fàcilment a sòls de naturalesa molt diversa i solament vegeta malament en els terrenys argilencs, prefereix els terrenys secs fins i tot quan siguin pedregosos i eixuts. És un arbre que proporciona bons rendiments, i floreix molt primerenc. El fruit, ametlla, és de sabor agradable, nutritiva i emulsiva, i amb ella es prepara l'ametllada, que és una beguda refrescant composta de llet d'ametlles i sucre" (*La huerta de San Francisco*, 54-55).

L'ametller produeix una bellíssima flor blanca, o lleugerament rosada i és un dels primers arbres en florir i, per això, força sovint es veu afectat per les gelades. En arribar l'estiu, quan s'asseca la drupa, o fruit, del seu pinyol s'extreu l'ametlla.

A Catalunya existí el costum de menjar ametllons —quan l'ametlla és encara verda— però cal ser tanmateix molt mesurat, ja que si les ingerim amb excés podria ser nociu per a l'organisme. D'ametlles n'hi ha de dolces (llat., *Amygdalus communis*) i d'amargues (llat., *Amygdalus amara*), i ambdues són molt riques en olis, especialment l'ametlla amarga, que conté una gran proporció d'amigdalina. La gran experta en herbes remeieres i en medicina monàstica Santa Hildegarda de Bingen (†1179), doctora de l'Església, escriví que les ametlles cruces són aptes per a guarir les malalties pulmonars; vegeu *S. Hildegardis abbatissae Opera omnia*, Liber tertius, Parisiis 1882, *De arboribus*, "De amygdalo" (P. L. 197, cols. 1225-1226). Els antics apotecaris amb l'oli d'ametlla amarga solien fer-ne uns preparats per a les malalties de la pell i guarir les cremades. A més, se solia donar oli d'ametlla com a vermícid per tal d'eliminar els cucs intestinals i afavorir la digestió.

Els frares, per guarir el mal d'estómac i afavorir la digestió, preparaven la *Ratafia conventual d'ametlla verda* que feien així: "Per una meitadella posaràs una lliura de sucre, una lliura d'ametlles picades —ab clofolla y tot— y canyella, tot a dins una garrafa y se posa a sol y serè durant quaranta dies. Després se colarà tot y assò se té per a remey. Prò per fer ratafia ab nous, se posen les nous ab la pell verda a trossos y pela de codony" (BHC, *Receptes*, s. f.). A l'article vinent us parlaré, si Déu vol, de l'avellaner i les seves propietats. ■

FRA VALENTÍ SERRA ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

DIETÈTICA

Prioritzar els aliments amb densitat nutricional

ANNA VILARRASA

Pot ser que el terme *densitat nutricional* sigui encara molt desconegut, però segur que en els últims temps has sentit a parlar dels aliments densos en nutrients o nutricionalment densos. I és que cada vegada és més habitual recomanar-los perquè siguin els grans protagonistes de la dieta.

Durant molt temps, a l'hora de parlar d'aliments saludables ens hem fixat sobretot en les calories o en algun dels seus nutrients (el greix, el sucre, l'omega, la vitamina C, etc.). La densitat nutricional, en canvi, fa referència a la presència total de nutrients i altres components positius per la salut en relació amb el contingut calòric.

Per tant el que interessa és la presència d'aminoàcids, fibra, vitamines, minerals o antioxidants que pot presentar un sol aliment. I no només la presència en un producte que, en conjunt, pot ser de qualitat nutricional baixa.

Els aliments amb una alta densitat són els que s'han de prioritzar. Encara que en la dieta típica dels països occidentals sol passar més aviat el contrari i abunden els més energètics però poc nutritius. Aquest fet no s'esmenta en va, ja que això pot comportar problemes de malnutrició en una societat sobrealimentada.

De fet, avui en dia les dades mostren que a Espanya hi ha un percentatge destacat de població amb dèficit de zinc, magnesi, ferro (sobretot en dones), vitamina D i folats.

No hem d'oblidar que els aliments i les begudes que consumim tenen un fort

impacte en la salut i el benestar. Aquesta connexió està ben documentada des de fa unes dècades amb proves i estudis substancials que demostren que un patró alimentari saludable pot ajudar a mantenir una bona salut i reduir el risc de patir algunes malalties cròniques. Aquest és el cas de patologies com l'obesitat, la diabetis tipus 2, les malalties cardiovasculars, alguns tipus de càncer o les fractures òssies, entre d'altres.

Per això els principals organismes ja recomanen avui en dia que les necessitats nutricionals se satisfacin principalment a través dels aliments i les begudes densos en nutrients.

De manera general, aquests els podem trobar en tots els grups, i serien els següents:

Verdures: de color verd fosc, taronja i vermell. També vegetals rics en midó, com ara patates i moniatos.

Fruïtes: sobretot les senceres i fresques. Són altament recomanables els cítrics i els fruits vermells.

Grans integrals: sempre que sigui possible. Intentem que representin com a mínim la meitat de la quantitat diària. Arròs, civada, mill, blat, etc i tots els seus derivats.

Làctics: incloent llet, iogurts (naturals i sense sucre) i formatges.

Aliments proteïcs: com els llegums, la soja i els seus derivats (tofu i tempeh), els ous, el peix, el marisc i la carn (de preferència magra i sense processar). Oli d'oliva, fruits secs i llavors.

A més, hi ha una sèrie d'elements que convé limitar: sal, sucres afegits, greixos saturats i hidrogenats, alcohol. La sal o els edulcorants es poden afegir als aliments densos en nutrients quan es cuinen, però han d'estar limitats. ■

ANNA VILARRASA ÉS DIETISTA

■ lluís bragulat ■ can lluis des de 1971

- xarcuteria
- formatges
- embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](https://www.facebook.com/canlluis.bragulat) www.facebook.com/canlluis.bragulat

FUNDACIÓ USZHEIMER

Gestió d'emocions i cura als altres

CARMEN MARTÍNEZ

Els cuidadors de persones amb dependència estan sotmesos a grans dosis d'estrès i ansietat. La seva vida personal queda trastocada i, per tant, el seu equilibri personal i emocional (salut mental) pateix una davallada important. És per aquesta raó que és molt important fer una bona gestió dels sentiments i emocions, ja que incideixen directament sobre què fem, com ho fem i la forma com ens enfrontem a aquesta tasca.

L'educació emocional se centra en l'àmbit de conèixer i reconèixer les emocions i sentiments propis i dels altres i, de fer-los servir de manera adaptativa. Les emocions resulten útils a les persones perquè conviden a l'acció i, si es gestionen bé, faciliten la seva adaptació a l'entorn. Fer una bona gestió emocional no implica controlar, reprimir ni rebutjar el que sentim, sinó acceptar les emocions i manejar-les. A la vida en general, la persona experimenta quatre emocions bàsiques: por, tristesa, ràbia i alegria. La por i la tristesa m'aïllen i em separen del món, mentre que l'alegria i la ira m'empenyen a l'exterior expressant-les amb i cap als altres. Per conèixer i reconèixer les nostres emocions i sentiments és necessari aturar, de tant en tant, el ritme agitat de la vida i dedicar temps a reflexionar, a escoltar, a qüestionar les nostres conductes i a revisar els nostres pensaments lligats a les emocions.

Cuidar implica lluitar per algú a qui estíem, i de vegades la teva vida personal queda en segon pla. Canviem la prioritat del *jo* pel *tu*.

Qui cuida dedica una important activitat diària a la cura de la persona depenent que té a càrrec seu. Duu a terme una tasca necessària que moltes vegades és poc visible i reconeguda socialment, complicada i absorbent, cosa que genera sentiments contradictoris: por, culpabilitat, angoixa, tristesa... La salut física i, sobretot, mental del cuidador principal influeix directament a l'atenció que està donant. Un aspecte crucial per gestionar les emocions és reconèixer-les, fer-les conscients, cosa que implica permetre que surtin sense jutjar-les ni reprimir-les. S'han d'acceptar i escollir què en fem (ens beneficiem o no per a la nostra tasca de cuidadors?) Les emocions no són ni bones ni

dolentes, només ens fan bé o mal segons com les visquem. Les hem de canalitzar per poder utilitzar-les a favor nostre.

El cuidador té dret a dedicar-se temps, a experimentar sentiments negatius (culpabilitat, impotència, incertesa...), a ser tractat amb respecte, a cometre errors, a dir *no*, a expressar-se, a demanar ajuda. És a dir, a tenir en compte la seva vida pròpia i personal. Per poder fer una bona gestió emocional és bàsica l'empatia, és a dir, la capacitat d'entendre les emocions, els sentiments i la forma de pensar dels altres (en aquest cas, les de la persona depenent). Així podrem entendre, preveure i anticipar-nos a les necessitats de la persona que cuidem, sempre des del respecte.

Tots viuríem els reessos de la vida d'una forma més tranquil·la i equilibrada si l'educació emocional formés part del nostre desenvolupament com a persones des que som petits.

Les persones cuidadores que tenen major capacitat per reconèixer, comprendre i manejar les seves pròpies emocions i les dels altres tenen més oportunitats d'experimentar sentiments i estats d'ànim de benestar, és a dir, a viure la seva condició de cuidadors amb molta més tranquil·litat. ■

FUNDACIÓ USZHEIMER · Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 · 934 18 65 65 · www.fundaciouuszheimer.org

12a i última pinzellada de la meva guerra

“La guerra ha terminado”, últim parte de guerra emès l'1 d'abril de 1939

Els pares i tot el públic sentien la ràdio: “Els tancs entren per la Diagonal...”

En moltes llars s'organitzava la fugida a França. El nostre tiet Pere, enginyer republicà, era un d'ells.

A casa, tot era molt diferent. La mare havia parit un noi. Per fi, al quart intent, el noi! Això sí que era una joia que els pares compartien.

Com era costum, el varen batejar, al cap de pocs dies, a la parròquia dels Josepets.

No hi havia cap celebració, però els pares sentien una emoció intensa. “En Joan, el seu fill Joan?”

Quina vida li esperava a aquest nadó?

Ni ells ni ningú sabien que començava una postguerra, molt dura. Unes cues, unes cartilles de racionament, espelmes, tristesa, estraperlo... 1939? Any de la victòria?

Jo havia fet cinc anys i el pare m'acabava d'acompanyar, per primer cop, a les monges alemanyes, Santa Elisabeth. Per primera vegada entrava en un jardí que em va semblar molt gran, en ple Sant Gervasi, entre Laforja i Alfons XII.

Els nens i nenes recuperàvem les escoles. Una manera de tornar a una vida més o menys normal.

MONTSERRAT CORNET

WATCHES & DIAMONDS

COMPRA I VENDA DE RELLOTGES I JOIES

Tel.
932095525
WhatsApp
609723858

C/ Santaló, 26
08021 Barcelona

De dilluns a divendres de 10:30h a 14:00h
(tardes hores concertades)
www.watchesdiamondsbcn.com

Petits Encants
Antiquari Solidari

Guillem Tell, 40 (a prop de plaça Molina)
619 73 27 54

Bombons Blasi
XOCLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

FERRETERIA

SERVEIS JURÍDICS

Il·lus bragulat
can Il·lus des de 1971
xarcuteria - formatges embotits d'elaboració pròpia "50 anys junts"
c/ Pàdua, 105
08006 Barcelona
Tel. 93 212 54 48
canlluis@xarcuteriabragulat.es

FARMÀCIES

BEGO
Benestar
Reflexologia
Quiromassaje
Masaje relajante
Cuidados faciales
Cuidados corporales

Tel. 644 08 45 61
Balmes, 224, 4, 2 Grupo Sinergia
Balmes, 390 FGC Putxet
www.begobenestar.com

Keerl Cadena88 ferreterias
Ferreteria Keerl
c/ Marià Cubí 42
08006 Barcelona
93 237 32 25
fkeerl@fkeerl.com
www.cadena88.com/keerl

JOAN ALÍS GABERNET
advocat - número Col·legiat 13262
Administrador i Mediator Concursal
c/ Julian Romea, 6, baixos, Desp 4
08006 BARCELONA
934 155 019 - 651 722 446
joanalis@icab.cat
www.alisabogado.com
AUTÒNOMS - PARTICULARS
SOBREINDEUTAMENT
LLEI SEGONA OPORTUNITAT

ESPORT OCI

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

PAPERARIA LLIBRERIA ART

LLENCERIA JOIERIA

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

Deports i Destresa
Passeig Sant Gervasi, 50
Tel. 93 212 46 94
edestresa@hotmail.com
 [deportsidestresa](https://www.instagram.com/deportsidestresa) Segueix-nos!

FARMÀCIA PALLARÉS
DES DE 1989
Via Augusta, 189, 08021 BCN
Tel. 93 209 27 63
Mòbil 646 59 28 50
info@farmaciapallares.es
  Segueix-nos!
De dilluns a dissabte de 9 a 22 h

DEMOS
PAPERERIA LLIBRERIA
Craywinckel, 25
08022 - Barcelona
Tel. 93 417 14 85
llibreria.demos@gmail.com

Ras Corseteria
Calvet 11
932-023-915 lencieriasras@gmail.com
[@Rascorseteria](https://www.instagram.com/Rascorseteria) [f rascorseterialenceria](https://www.facebook.com/rascorseterialenceria)
www.rascorseteria.com

restaurant bisibisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
[@bisi_bisau](https://www.instagram.com/bisi_bisau)
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

FORMACIÓ

SALUT BENESTAR

ART I PAPER
MARCS A MIDA
MIRALLS
RESTAURACIÓ DE PINTURES I MARCS
LITOGRAFIES
c/ CRAYWINCKEL, 4 - 08022 BCN
93 417 96 74

IÑAKI SALOM JOIES

c/ Diluvi, 2 bis / 08012 BCN
934 154 699
info@inakisalom.com
www.inakisalom.com

EL PEQUER RACÓ

Menjars casolans També per emportar
c/ Maria Auxiliadora, 21
08017 Barcelona
Tel. 93 204 75 01

'19 @ 30 ANIVERSARI
19 CENTRO DE FORMACIÓ
■ ESO/UEC (U. Escolarit. Compartida)
■ PFI (Programes Formació inserció)
■ CAS (Curs d'Accés a Grau Superior)
■ CAM (Curs d'Accés a Grau Mitjà)
■ Estudi Dirigit (Prim., ESO, Batxiller)
c/ Folgueroles, 8-10
tel. 93 418 20 30 / info@19formacion.com
www.19formacion.com

INSTITUT AUDITIU salesa
El meu centre auditiu de Confiança
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
Monterols, el Putxet, el Farró,
Galvany, Turó Park
enric@diarieljardi.cat
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!
Directori de comerç del districte Sarrià-Sant Gervasi
www.diarieljardi.cat/directori-empreses

santmedir

CALENDARI D'ACTIVITATS

<p>6 de febrer a les 12.00h Benedicció de caramels</p> <p>Església de Sant Joan (Plaça Virreina)</p>	<p>12 de febrer a les 20.30h Sopar de Germanor de Sant Medir</p> <p>(Prèvia invitació)</p>	<p>20 de febrer a les 12.45h Pregó de Sant Medir</p> <p>11h Pl. Trilla - Cercavila de Cultura Popular 11h Pl. Vila de Gràcia - Tomb a cavall, activitats infantils...</p>
<p>27 de febrer a les 8h Romiatge a L'Ermita de Sant Medir Organitza: Colla Monumental</p> <p>Plaça Trilla</p>	<p>3 de març SANT MEDIR Cercavila pels carrers de Gràcia i Sant Gervasi</p>	<p>6 de març a les 10.45h Sant Medir a La Bordeta Organitza: Colla La Parròquia c. Constitució (davant la Parròquia de Sant Medir)</p>
<p>6 de març a les 12h Diada Castellera de Sant Medir Organitza: Castellers de Sarrià</p> <p>Lloc per confirmar</p>	<p>Fins el 9 de febrer Exposició dels cartells presentats al concurs de cartell de Sant Medir</p> <p>Vil·la Urània</p>	<p>I moltes activitats més com els concursos de fotografia, el literaris, cercaviles, concerts, tallers, etc.</p>

PER A MÉS INFORMACIÓ, CONSULTEU LA NOSTRA WEB I LES XARXES SOCIALS:

www.santmedir.org

 @stmedir

 @festasantmedir

 @santmedir

Aquest any més que mai, et necessitem!!

